

AZ ALSÓBORSODI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1910. ÉV FEBRUÁR HÓ 21-ÉN MISKOLCZON TARTOTT
RENDKIVÜLI ÉS 1910. ÉV ÁPRILIS HÓ 27-ÉN MISKOL-
CZON TARTOTT RENDES TAVASZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

TÓTH BÉLA

EGVHM. PAPI ALJEGYZŐ.

MISKOLCZ,
SZELÉNYI ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA
1910.

AZ ALSÓBORSODI
REF. EGYHÁZMEGYE 1910. ÉVI FEBRUÁR HÓ 21-ÉN
MISKOLCZON TARTOTT RENDKIVÜLI GYÜLÉSÉNEK

J E G Y Z Ö K Ö N Y V E .

Jelen vannak Idősb Sólyom Gyula h. esperes és Bónis Bertalan világi tanácsbíró elnöklete alatt:

Bodolay István, Halászy József, Horváth Bertalan, Szalóczy Pál egyházi, Huszty Béla, Bottlik István világi tanácsbírák. Vattay István, Gere Lajos, Marsalko Endre, Apostol Bertalan, Zarándy Bertalan, ifj. Sólyom Gyula, Tury Sándor, Szabó András, Sólyom Lajos, Farkas István. Szabó Bertalan, Kovács Mihály, Gecse Albert, Ando Lajos, Szabó József, Molnár Gyula, Tóth István, Kérészy Barna lelkészek, Csorba György főgimn. képviselő, Tóth Béla egyházi aljegyző.

1. Bónis Bertalan üdvözölve az egyházmegye egybegyült tagjait,
a közgyűlést megnyitja.

2. Bodolay István tanácsbíró napirend előtti felszólalásában kéri a közgyűlést, hogy amennyiben egyetlen tárgya volt hirdetve a közgyűlésnek, a meg nem jelenteknek elmaradása igazoltnak tekintessék.

Közgyűlés a meg nem jelenteknek elmaradását igazolja.

3. Helyettes esperes előadja, hogy a rendkívüli gyűlés összehívását az a körülmény tette szükségessé, hogy a helyettes esperes által az esperesi hivatalra az egyházmegyei gyűlés határozata nél-

kül elrendelt szavazásnak, a szavazatok felbontására összehívott bizottság előterjesztése alapján történő megsemmisítése eszközöltetvén, a rendkívüli gyűlés a megüresedett esperesi hivatal betöltése felől az E. T. vonatkozó §-ai alapján intézkedjék.

Közgyűlés az esperesi hivatalra az E. T. rendelkezései ellenére elrendelt szavazást a szavazatbontó bizottság javaslata alapján megsemmisíti és a szavazást az esperesi hivatalra 1910 márczius 15-iki lejárattal elrendeli, felhatalmazván az egyházmegye elnöksége által összehívandó szavazatbontó bizottságot arra, hogy abszolút többség elnyerésének hiányában az új szavazatadást elrendelhesse és arra határidőt tűzhessen ki

4. Ezen jegyzőkönyvi pontok

hitelesítették.

Jegyzette: *Tóth Béla*, egyházmegyei aljegyző.

AZ ALSÓBORSODI
REF. EGYHÁZMEGYE 1910. ÉVI ÁPRILIS HÓ 27-ÉN
MISKOLCZON TARTOTT TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

J E G Y Z Ó K Ö N Y V E.

Elnökök: Báró Vay Elemér gondnok és idősb Sólyom Gyula
h esperes, később Dr. Tüdös István esperes.

Jelen voltak: Idősb Sólyom Gyula, Bodolay István, Horváth Bertalan, Halászy József, Szalóczy Pál egyházi, Pappszász Lajos, Bónis Bertalan, Deák Gyula, Huszty Béla, Bottlik István világi tanácsbírák; Baksa Lajos, Fogarassy Jenő, Csiky Béla, Putnoky István tanítói, Csorba György főgimn. képviselők. Tóth Béla egyházi aljegyző, Dr. Kérészy Barna világi főjegyző.

Az egyes gyülekezetek részéről:

Alsószolca: Vattay István, Tatár József.

Ároktő.

Átány.

Borsodgeszt: Tury Sándor.

Borsodharsány: ifj. Sólyom Gyula.

Böcs: Fekete Gyula.

Bükkaranyos: Gere Lajos.

Bükkzsércz: Molnár Gyula, Vadászi András.

Cserépfalu: Kósik János gondnok.

Diósgyőr: Marsalko Endre, Kerekes Imre.

Eger: Tóth István, Dr. Lipcsey Péter.

Egerlövő: Sólyom Barna.

Emőd: Kósa Lajos, Rózsa Sándor.

Felsőábrány.

- Gelej: Kenyeressy Károly.
 Hejőbába: Molnár József gondnok.
 Hejőcsaba: Idősb Sólyom Gyula.
 Hejőpapi: Szabó Bertalan.
 Hejőszalonta: Bársony György, Kőrössy Dániel.
 Heves: Kovács Mihály.
 Igriczi: Fodor Bertalan.
 Kisgyőr: Zarándy Bertalan, Lábás Bertalan.
 Kistokaj: Biró Bertalan.
 Ládháza: Farkas István, Paksy Miklós.
 Maklár.
 Mezőcsát: Bodolay István, Szalóczy Pál.
 Mezőkeresztes: Simon János, Tóth Béla, Dövényi Pál, Vályi
 N. Imre.
 Mezőnagymihály: Szabó József.
 Miskolcz: Dr. Tüdős István, Dr. Rácz György, Porcs János,
 Kóris Lajos.
 Nemesbikk.
 Noszvaj: Bodnár Béla.
 Ónod: Sólyom Lajos.
 Poroszló: Gaál Ferencz, Gál Pál.
 Sajókeresztur: Bogdányi József, Iván Adolf.
 Sály.
 Szirma: Apostol Bertalan.
 Tiszadorogma: Halászy József.
 Tiszakeszi: Ando Lajos.
 Tizsanána: Kérészy Barna.
 Tiszaoszlár: Csiszár Béla, Lükő József.
 Tiszapalkonya: Kovács Károly.
 Tiszaszederkény: Horváth Bertalan.
 Tiszatarján: Pósa Péter
 Tiszavalk: Vajda Sándor.
 Ujlőrinczfalva: Gecse Albert, Nagy József.
 Vatta: Szabó András.

Elmaradásukat kimentették: Mocsáry Lajos aljegyző, Kun Bertalan, Illyés János, Novák Sándor, Tokaji N. Lajos, Somody

János, Maklár Pap Ernő, Édes Ábrahám lelkészek. Igazolatlanul maradt el: Kerekes Zsigmond maklári lelkész.

1. Báró Vay Elemér egyházmegyei gondnok szivélyes szavakban üdvözölve az egyházmegyei gyűlés nagy számban megjelent tagjait,

a gyűlést megnyitja.

2. Egyházmegyei gondnok a halálozás folytán megürült esperesi állás betöltésére elrendelt szavazatok felbontásáról felvett jegyzőkönyv felolvasását elrendeli.

Az esperesi hivatalra beadott szavazatok felbontásáról Miskolczon 1910 márczius 17-én felvett jegyzőkönyv felolvasatván, kitünt, hogy a beadott 58 érvényes szavazata közül Dr. Tüdős István miskolczi lelkész 46-ot, idősb Sólyom Gyula hejőcsabai lelkész 10-et, Kérészy Barna tiszánai lelkész 2 szavazatot nyert, minek folytán Dr. Tüdős István miskolczi lelkész az alsóborsodi egyházmegye esperesének megválasztatott.

3. Egyházmegyei gondnok kihirdetvén az esperesválasztás eredményét, az 1899. évi tavaszi egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyvének 6-ik pontjára való hivatkozással, felhívja a közgyűlést, hogy a megválasztott esperes ünnepélyes beiktatása céljából a Kossuth-utcai templomba vonuljon át s

a gyűlést az istenitisztelet keretében történő beiktatás tartamára felfüggeszti.

4. Az esperes beiktatása.

A gyűlés tagjai a miskolczi egyház s a közeli egyházközségek tekintélyes számban megjelent hivel, továbbá a más vallásu érdeklődők seregével elhelyezkedvén a templomban, a 37. dicséret 1. verse és a XXV. zsoltár 1. verse eléneklése után Bodolay István tanácsbíró lépett a szószékre, hogy az imádság buzgóságával emelje lelkünket Istenhez és kérje áldó kegyelmét az egyházmegye tanácskozásra egybegyűlt tagjaira s az új esperesre, a következőképen:

Mindenható Isten, bölcsességnek és világosságnak kimeríthetetlen kut-feje! Ez ünnepélyes órában, nagy neved magasztalására, felséges voltod dicsőítésére nyílnak meg ajkaink, keblünk szent érzelmektől áradozik s bölcsességedet csudálva, mély alázattal valljuk be, hogy te vagy Ur mennyen és földön, te vagy minden mindenekben.

Bárhová szálljanak gondolataink, bármerre tekintsenek szemeink, mindenütt tégedet látunk, mint bölcs gondviselőt, jósággal, szeretettel teljes mennyei édes Atyát.

Ott fenn a végetlen égürben: a csillagok ragyogásában, a hold szelid fényében, a nap tüztengerében; ide alant a tél halálos álmából felébredt földszinén, a hallgatás sirjából feltámadt zszibongó életben, a növekedő fűszálakon, a feslő bimbókon, a nyíló virágokon dicsőségedet látjuk tündökölni s a természet szépségeitől áthatva, lelki örömmel hangoztatjuk a koronás költő dicsőítő énekét, *»mely nagyok, óh Uram a te cselekedeteid, mindeneket bölcsen teremtettél, betelt a föld a te gazdagsággoddal.«*

Az élő lények milliói naponként neked zengenek dicséretet. Mi is, kik az álom karjain testben-léleekben megújulva, ez imádásodra épített hajlékban összesereglettünk, leborulunk szent szined előtt s miként a megújult természet oltáráról a balsamos illat, mint áldozati füst száll feléd a magasba, akként emelkedjék hozzád szívünk oltáráról hálaáldozatunk.

Hálás szívvel ismerjük el, óh Isten, hogy tőled származik minden jó adomány és tökéletes ajándék, a te kegyelmedből élvezzük az anyagi jókat, te tárod fel előttünk a természet gyönyörűségeit, szépségeit, te gazdagítasz annak áldásaival, a te bölcsességedből nyerjük a lélek romolhatatlan kincseit is.

Mi a földnek szülöttjei vagyunk, de a te bölcs akaratod az, hogy ne csak a földnek, a testnek éljünk, hanem a belénk lehelt égi szikrát kifejtve, a szellemi és erkölcsi tökély magaslatára emelkedjünk s hozzád közelebb-közelebb jutva, a te isteni képed másai lehessünk.

Lelkünk javának munkálása gyűjtött ma össze minket. Ime, Uram! az az alsóborsodi református egyházmegyében alakult gyülekezetek képviselői itt vagyunk, hogy tanácskozzunk a módokról és eszközökről, melyekkel a közfelvilágosodást előbbre vigyük s a vallásos érzelmek ápolása által országod terjedését eszközöljük; itt vagyunk, hogy mielőtt tanácskozásunkat megkezdenénk, egyházmegyénk megválasztott esperesét hivatalába ünnepélyesen beiktassuk.

Örök bölcsességű Isten! A te rendelésed volt az, hogy a gyülekezetek bizalma felé forduljon s az egyházi és társadalmi téren kifejtett hű munkásság megjutalmazva legyen.

Tudjuk, óh Isten, hogy emberé a munka, tetőled függ a siker, tetőled jön az áldás minden nemes törekvésre. Azért hát hozzád emelkedünk az imádság szárnyain s esdve kérünk tégedet, áraszd ki választottunkra kegyelmednek bőségét; adj neki testi, lelki erőt a hivatalával járó nehéz terhek

elhordozására; ruházd fel bölcs szíveddel, hogy a törvény szigorát krisztusi szelidséggel és szeretettel tudja párosítani; cselekedjed, hogy a kormányzása alá rendelt közintézmények anyagi és szellemi ügyei az ő tapintatos vezetése alatt örvendetes lendületet vegyenek.

Ihlesd meg, óh Isten, ez egyházmegye világi és egyházi vezérferfiát, hogy támogassák őt a valláserkölcsei élet tökélyesbitését célzó törekvésében, ihlesd meg a gyülekezetek lelkészeit, előljáróit, az iskolák tanítóit, hogy nagy felelősséggel járó hivatalának terheit megkönnyítsék.

Áldd és szenteld meg az édes magyar hazát, irtsd ki polgárainak szívéből a visszavonás és egyenetlenség magvát, a béke és egyetértés hassa át a kicsinyek és nagyok lelkét, hogy közös erővel mozdítsák elő e hazának javát és boldogságát.

Áldd és szenteld meg mindazokat, akik a te nevedben és neved dicsőségére, egyház és társadalom felvirágoztatására munkálkodnak; terjedjen már itt e földön országod, az igazság és szeretet országa s ennek fiai a te nagyságodat, atyai jóságodat dicsőítve, mennyei örömeknek részeseivé legyenek a Jézus által. Ámen.

A lélekemelő ima elhangzása után újra felhangzott a gyülekezet éneke s a XXV. zsoltár 2. verse utolsó sorainak eléneklése közben báró Vay Elemér gondnok vezetése alatt az egyházmegye tisztikara az Urasztala körül foglalt helyet. Majd gondnok felhívta a megválasztott esperest az eskü letételére, melynek megtörténte után szép szavakban üdvözölte, mint elnöktársát, kiemelve ugy a tudományosság terén, mint a gyakorlati életben való széleskörű tevékenységét s munkálkodásának egyházunkra áldásos eredményeit; ezután munkálkodására Isten áldását kérve, az egyházmegye pecsétjét neki hivatalosan átadta.

Ezek után Tóth Béla h.-főjegyző az egyházmegye nevében a következőképen üdvözölte az esperest:

Nagytiszteletű Esperes Ur!

Elhangozván az eskü szava, melylyel Nagytiszteletűséged nekünk, az alsóborsodi egyházmegyének magát lekötelezte, mi 66 ezer református lélek nevében sietünk Nagytiszteletűségedet, mint vezéri működése elé édes reménységgel tekintő szolgatársai és hivei üdvözölni.

Az esperesi hivatal, melyre egyházmegyénk presbiteriumainak bizalma Nagytiszteletűségedet elhívta, egyháztársadalmi életünknek legfontosabb szerve volt azon majdnem 4 százados multban, melyre magyar Sionunk visszatekinthet s habár a megváltozott korszellem szülte változott viszonyok a tractusok jelentőségét — a hamisítatlan prot. felfogás előtt megfoghatatlan

módon — dédelgetve nevelt központi hatalommal szemben lényegesen lezárították, ma sem szűnt meg annak fontossága.

Am midőn az a társadalomátalakító forrongás, mely napjainkban az erőknek előre ki nem számítható elhelyezkedése miatt vallásos, erkölcsi és nemzeti létünk alapjait — minden remélhető haszon nélkül — folytonos megrázkódtatásnak teszi ki, folyton érezteti a maga romboló hatását egyházi életünk körén belül a hit gyöngülésében, a fegyelem lazulásában, az egyházunkhoz való hűtlenség sajnálatos s elég gyakori eseteiben, minden egyes lelkésznek, mint egy-egy gyülekezet szellemi vezérének, értéket, sulyt kölcsönöz az, ha a helyes irány felismerésével gyorsan és határozottan s az igazság lebirhatatlan erejének biztos nyugodtságával irányítja azokat, kiket az Ur rábizott.

Minden időknek szelleme még többet kíván azoktól, kik vezérségre vannak hivatva. Buzgó hit, mély tudás, bölcs megfontolás mellett gyors cselekvési képesség; az igazságnak az önfeláldozásig menő szeretete, a felismert jónak következetes s a világ minden kísértésével és kényszerítésével szemben való követése; az egyház jövődjéért nagyságáért martýrium elszenvadására is kész önfeláldozás és akaraterő: mind-mind a valódi vezér jellemvonásai.

Egyházmegyénk különösen szerencsésnek mondhatja magát, hogy Nagytiszteletűségében az igazi vezér mindezen jellemvonásai egymásra halmozódó gazdagságban feltalálhatók; mi, szolgatársai pedig mintegy feltámadni látjuk Nagytiszteletűségében a régi tractusok buzgó hitű, mély tudású s nagy bölcsességű, az igazságért szenvedni is kész *primus inter pares*-eit, ki midőn tudásra és bölcsességre első közöttünk, akkor sem akar sem látszani, sem lenni többnek, mint velünk egyenlőnek.

Nagytiszteletűséged e tulajdonainak ismerete késztet most bennünket arra, hogy Istennek áldó kegyelmét kérjük Nagytiszteletűségedre és minden munkájára, hogy vezethessen minket nyereségről-nyereségre, erőről erőre, hogy bölcs kormányzása alatt egyházmegyénk többről többre haladván, erősödjék tagjai szívében a hit, legyen rendületlen az anyaszentegyházunkhoz való hűség. Isten áldása és kegyelme nyugodjék meg Nagytiszteletűségeden és minden munkáján.

Az elhangzott beszédre dr. Tüdős István esperes röviden felajánlván magát hivatalára s kezet fogván az egyházmegye tisztviselőivel, a XXIII. zsoltár 1. versének éneklése után szószerűre lépett s a következő beköszönő beszédet mondotta:

Nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlés!

Nincs miért tagadnom, megvallom nyíltan és őszintén: az előbb is, amidőn az esküt letettem, most is, amint beköszönő beszédembe fogok, a

szivem hangosabban dobogott s dobog, mert a rendkívüli alkalom legnemesebb szervi részem ama mozdulásait és érzéseit váltja ki, amelyek arról tanuskodnak, hogy forduló ponthoz értem ebben az én mulandó földi életben.

Forduló ponthoz juttatott az isteni gondviselés azzal, hogy aki eddig a közmunkások, a közkatonák között foglaltam helyet, most vezető szerepet töltek be, mint lelkészi vezére ennek a nagymultu alsóborsodi református egyházmegyének, amelynek gyülekezetei bizalommal hívtak el az esperesi állásra.

Az élet minden fontosabb mozzanatának megvan a maga jelentősége, amely az egyes emberre nézve, a legszűkebb körben is, bizonyos fordulatot jelez s az egyének erkölcsi tartalma határozza meg, hogy a fordulatban mit kelljen látnia, mi várakozik reá; erőit, képességeit miként akarja értékesíteni. S ennek az erkölcsi tartalomnak minden kétséget kizárólag ott van a legjelentősebb vonatkozása, ahol az egész életműködés nem egyéb, mint erkölcsi; közelebről tehát abban a körben, a melyet mindenütt egyházi és iskolai ügyek töltenek be s az ezek tökéletessé tétele az a cél, amelyért egész az önfeláldozásig kell munkálkodni.

Ez a kör a magyar protestáns, a magyar református egyház, amelynek a multban is az volt a hivatása, hogy valláserkölcsei kimeríthetetlen gazdagságánál fogva, amely a Jézus Krisztus tiszta evangyéliomából vette eredetét, a maga egyházi és iskolai élete által olyan eredményeket érjen el, amelyekkel az emberi általános s a hazai kizárólagos tökéletesedést idézze elő, aminthogy elő is idézte azok között a határok között, amelyek ezt lehetővé tették. Ezt a történelmi fajsulyt soha senki sem fogja elvitatni a magyar protestántizmus multjától. A jelenvaló időkben pedig éppen nem szakíthat a magyar protestantizmus ezzel a hivatással, mert akkor maga lenne a sirásója a célhoz még el nem jutott életének, maga követne el önmaga ellen merényletet, holott végtelen és örök cél áll előtte, amely felé futni is dicsőséges, megközelíteni pedig isteni győzedelem. S ez a hivatás a jövődöben sem változhatik, sőt erősödni, nagyobbodni fog, mert a társadalmi viszonyoknak teljes bizonyossággal bekövetkező korszakos változásai között a protestantizmus tartozik az az élesztő kovász lenni, amelytől a szerencsés ujjászületés várható, nem lévén a protestáns egyházon kívül egyetlen olyan valláserkölcsei intézmény sem, amely a szociálizmust úgy vezethetné, hogy az az emberiségnek ne romlását okozza, hanem üdvét s boldogságát munkálja.

A magyar reformátusság mind u. n. egyházi, mind iskolai életével a legszorosabb összeköttetést tartozik fentartani azokkal az általános jelenségekkel, amelyeket szociális, azaz társadalmi életmegnyilvánulásoknak ösmerünk. S ha valami tekintetben lehetett ránk panasz, az kizárólag csak azért hangzhatott el ellenünk jogosan s méltán, mert a társadalommal való viszonyt nem ápoltuk kellően, mert valami megfejthetetlen ok miatt megfélekedtünk

a népről, holott népegyházként jöttünk létre, ilyen gyanánt tartozunk szerepelni is, szemben akár a theokratikus, akár a klerikális szervezetű, vagy szellemű egyházakkal.

Ez a népegyház fogalom és valóság teszi kötelességévé minden vezető szerepet betöltő protestánsra nézve azt, hogy úgy munkálkodjék, hogy abból a népnek, a gyülekezetnek valláserkölcsei tökéletesedése, anyagi boldogulása, fejlődése s virágzása álljon elő, amely nélkül haszontalan szolgák vagyunk, akikre bátran dobhatni a kárhóztatás követ.

Nekem is, mint református esperesnek, nem lehet s nem is lesz más kötelességem, mint úgy munkálkodni, hogy annak eredményeként mindaz jelentkezzék, amely egyházunknak s abban hivatásunknak valláserkölcsei tökéletesedését s anyagi boldogulását, fejlődését s virágzását biztosítja. Ezt a munkát *hithűséggel, lelkiismeretesen, a hívő lélek nemes becsvágyával, a szerető szív odaadásával s buzgóságával, törvényeinknek szem előtt tartásával, az igazság és méltányosság egyesített gyakorlásával* kívánom végezni úgy, hogy az én életem is ne legyen drága, ha áldozatul kell hozni anyaszentegyházunk diadaláért, a Krisztus evangyéliomáért, őseinktől öröklött drága hagyományunkért, amelyért élet-halálharcba szállani minden jó magyar reformátusnak kötelessége.

Hithűségemet soha semmi sem fogja megtántorítani ebben a rám váró munkában, mert olyan alapon állok, *amelyen kívül másat senki sem vethet* s amelyen kell állania minden esküt tett református lelkipásztornak. De nem akarom s nem is fogom érinteni soha senkinek sem az ő lelkiismeretét, mert *ki-ki magának áll és esik*, csak ne ejtsen tévedésbe másokat, csak ne támasszon zavart és kételyt ott, ahol hitnek, Istenbe vetett erős bizodalomnak, rendnek, békességnek és határozott meggyőződésnek kell uralkodnia. Van valami nagyon is megszivlelendő abban, hogy ez idő szerint nagyobb súlyt helyezünk erre a *hithűségre*, bizonyosságul annak, hogy nem bármely fuvallatra nádszálként ide s oda hajlongókra van szükségünk, hanem olyan lelki vezetőkre, akik a próféták és apostolok törhetlen hitével küzdenek abban az egyházban, amelyet a Krisztus szelleme hívott életre s a Krisztushoz, mint az élő Isten egyszülött fiához való ragaszkodás vilhet céljához mind közelebb-közelebb. Azt is vallom azonban, hogy a *gondolat- és tudományszabadság* a protestáns egyháztól elválaszthatatlan s ha e tekintetben csak egyeseknek adunk kiváltságot, megcsúfoljuk a protestáns szabadságeletet!

Hithűségemből folyó kötelességnek ismerem állhatatosan folytatni a küzdelmet magyar református anyaszentegyházunk ama törvénybiztosította jogainak épségben tartásáért, amelyek nélkül felekezeti békesség soha sem lesz e hazában. Az 1848. évi XX-ik t.-c. sem a felekezeti jogegyenlőségre, sem az anyagi ellátásra vonatkozólag nincsen végrehajtva. Ennek a törvénynek, ha úgy parancsolják az idők, még a betű szerinti értelmezése is követelendő, ha az »uralkodó egyház« jogfogalmának megszűnése dacára is

megmarad a kiváltságos közjogi helyzete a r. kath. egyháznak s főként ha a r. kath. autonómiát úgy akarják megteremteni, hogy azáltal még inkább biztosítva legyen az amugy is kiváltságos egyház »nagyhatalmi állása.« Nem felekezeti türelmetlenség ez, hanem a honpolgári s felekezeti egyenjogúság követelése, amelyért senki sem ítéltető el, mert az elítélés a jogegyenlőség kárhóztatása. Amig napról-napra előtűnedeznek olyan jelenségek, amelyek a protestánsok mostohagyermek voltáról tanuskodnak; amig a felekezeten kívüli állam minden lépésénél elárulja felekezeti céljait, addig elengedhetetlen kötelességünk küzdeni az egyházak és felekezetek egyenjogúságáért, mert nagy elvről s örök igazságról van szó. S amig a magyar állam dusan terített asztaláról lehulló morzsalékok helyett nem nyernek a protestáns egyházak is hivatásukhoz illő, méltó és jogos ellátást, vagy mig a kultúra terén be nem következik az államosítás, amely principialiter kizárja a felekezetieskedést, addig folytatni s állani kell a harcot, mert különben olyan helyzetbe jutunk, ahol temetési ének zendül meg fölöttünk az emberiség veszedelmére, magyar hazánk jóvá nem tehető gyalázatára.

Bizony mondom, hogy nem politikai nyilatkozat ez, hanem hitvallás arról, miként kell forgolódni, szerény véleményem szerint, egy református esperesnek a magyar protestáns egyházat oly közléről érdeklő országos ügyekben. Ezt a hitvallást annyival inkább meg kell tennem, mert esküm is utal rá, amelynek benső tartalmában sokszoros vonatkozás van arra, hogy az egyházért, annak jövőjeért s dicsőségeért a Krisztus jó katonájaként kell vitézkednem.

A Krisztus jó katonájaként kívánnék s szeretnék vitézkedni mind-abbban, amit hivatalos kötelességeikül irnak elő törvényeink; mindenkéül pedig abban szeretnék uttörő lenni, hogy mind közelebb-közelebb dobogjanak a szivek egymás mellett; hogy az egyes egyházak hadd érezzék a közös nagy célért való munkálkodás szükségét; hogy mi közöttünk, vezetésre hivatottak között ne volna ellentét másban, mint a versenyben, a *jobbnak és üdvösebbnek* megvalósításáért; hogy lelkipásztorok, akik külső elhivatás szerint is a gyülekezetek jó angyalai; hogy világiak, akiknek a belső ember igazsága adja az ösztönt, a nemes hevületet a vallásosság s egyháziasság példányszerű gyakorlására; hogy tanítók, akik külső és belső elhivatás szerint a szebb és boldogabb jövendőt készítik elő a gondjaira bizott gyermek- és ifjulelkek nevelésével: mind-mind összeforranánk abban, hogy *közös és vállvetett munkálkodással, egymást megértve és becsülve, szeretve és támogatva forgolódjunk az Isten országának építésében!*

Szeretném megteremteni azt a belső egyezséget, amelyben az igazságot nem kíséri visszatetszés, még kevésbbé a mordság haragja, amelyben az őszinteség és nyíltság többet ér, mint a titkolódzás, mert áldásos működés csak ott fejthető ki, ahol nevéen nevezzük a gyermeket, feltárjuk a bajt és veszedelmet s rámutatunk nyíltan az utra, amelyen a boldogulás, a veszedelemtől való szabadulás elérhető. Ugy értem ezeket, hogy nekünk egymás

között nincsen s nem is lehet okunk ama bizonyos augurok szerepét játszani, hanem ismernünk kell gyülekezeteinknek minden dolgát s így vezetni azokat az erősödés felé. E tekintetben gondom lesz rá, hogy közvetlen tapasztalatok által tegyek lépéseket, ahol ez szükségesnek mutatkozik. Természetesen mindenhol azokkal egyetértve, akik a vezetés munkáját teljesítik. Ott kívánok s akarok is lenni nemcsak hivatalos kötelességből, hanem lelkem meggyőződése szerint is mindenhol, ahol a személyes megjelenés erősségül szolgálhat az építésnél, eszközül a bajok elhárításában s az ígésző jövődő előkészítésénél. Ha jelent valamit a vezérekedés, nem fog rajtam mulni, hogy annak erkölcsi hatását értékesítem gyülekezeteink érdekében.

Hogy pedig mindezeket elvégezhessem, az Isten kegyelme s segedelme mellett, multhatatlanul szükségem van mindazoknak támogatására, akik velem együtt szolgálnak.

Szükségem van elnök-társamnak hathatós és eléggé meg nem hálálható gyámolítására, amelyet, amint ígérte is, tőlem sem fog megtagadni, hiszen ebben a minőségében több, mint egy évtized óta tündökölteti buzgóságát, hűségét, egyházmegyénk kötelékében egy év hiján egy negyed század óta fáradozván vallásos meggyőződésének egész erejével. Biztosíthatom a Méltóságos gondnok urat, hogy semmiféle mesterségesen szőtt hálóval sem fogják lelkemet megfogni arra a célra, hogy a Vay-ak ellen akár szóval, akár írásban vétséget kövessék el, pedig mintha ez volna a céljuk némely köröknek. E célt nem érik el, mert erős és megváltozhatatlan meggyőződésem, hogy ref. egyházunk elismeréssel s hálával tartozik a Vay-családnak, amelyet büszkeséggel vallhat ékességének s ezt az ékességet nem akarjuk meghomályosítani. Felfogás, nézet, gondolkozásbeli különbség lehet közöttünk, de az egyház és vallás szeretetében egyesülvén egymással: Isten dicsőségére, anyaszentegyházunk emelésére hiven munkálkodhatunk.

Szükségem van a támogatásra a világiak részéről minden vonalon. Egyfelől azok részéről, akik mint tanácsbírák, jegyzők, ügyészek résztvesznek a vezetésben; másfelől azok részéről, akik a gyülekezetekben gondnokok, presbiterek, vagy egyszerűen csak egyháztagok, mert egyen-egyen és mindnyájan *élő kövei* az egyháznak, akiknek vallásos buzgóságától, egyháziasságától s áldozatkészségétől függ egyházi élethajónk biztos haladása s a várva-várt célhoz eljutása. Elhibázott törekvés volna, jó célt nem is szorgálna az olyan kísérlet, amely meg akarná bénítani a világiaknak, illetőleg nem is ezeknek, hanem az egyház sokszoros többségét alkotó tagoknak az egyház javát célzó munkálkodását és fáradozását. De nincs is ilyen törekvés és kísérlet, csak azok akarnak ilyet látni és tudni, akiket valami félreértés és félrevezetés szelleme vezérel, akiknek tetszetősnek látszik az a szerep, amely ama konkoly hintőkéhez hasonlít, akik a megművelt s rendben lévő föld vetésébe szórták a konkolyt. Komolyan s a férfiúi becsület-szónak jelentőségével állítom, hogy az a mozgalom, amelyet némelyek a

világiak ellen irányulónak akarnak minősíteni, semmi mást nem céloz, mint a lelkészeknek a mozgalom által is eredményesebb munkára lekötését az egyház érdekében, hogy annál inkább szolgálják a Krisztust, akinek evangéliomát hirdetik, igazságait terjesztik. Lehetek felszínre vetődött hibás és téves nézetek s felfogások, de a cél szent: így is, ott is, azzal a mozgalommal is elősegíteni az Isten országának építését ebben a református egyházban, amelyben a tanárok, tanítók s énekezők is így működnek saját külön egyesületeikben. Én ezt láttam, ezt látom abban a mozgalomban, amelynek semmiképen sem övéi azok a törekvések, amelyeket részint felületeségből, részint elfogultságból, részint makacsságból tulajdonítottak neki, holott jóakarattal a hibákat is el lehetett volna tüntetni s nem volt szükség sem gúnyolódásra, sem a harangok félreverésére emlékeztető riadalomkiáltásra.

Ezeket szükségesnek ítélem elmondani, mert én is részese vagyok ama mozgalomnak s mert szeretem, ha felfogásomat s álláspontomat tisztán láthatják éppen ebben a pillanatban, amikor esperesi beköszöntőmet mondom, amelynek kapcsán nem késem ismételten is kérni a világiaknak leg-hathatósabb támogatását, mert nélkülözhetetlen az ő jó akaratuk, nemes érzésök, tapasztalatuk, bölcsességök, vallásosságuk, hitelességök és áldozatkészségük.

Munkatársaim vagytok ti mindnyájan, lelkipásztorok és tanítók, akikre van rá bizva az oltár körüli forgolódás. A ti lankadást nem ismerő buzgóságtok, a ti fáradhatatlan munkálkodástok biztosítja egyházaink s iskoláink fenmaradását, fejlődését s virágzását. Ti tartjátok kezeteiket a gyülekezeti élet ütőerén, ti vagytok, mint az apostolok hivatásos utódai, akik a világ világosságaként szövétnekül lobogtok s a földnek savaként használtok az erő megtartásában, a kitarítás állhatatosságában: azért nyilvánvaló s kétségen kívüli igazság, hogy nélkületek hiábavaló s sikertelen lesz minden én buzgólkodásom s törekvésem. Kérve-kérlek mindnyájatokat: álljatok melletttem, nem én érettem, a mulandó s gyarló emberért, hanem a Krisztus anyaszentegyházáért, amelynek diadala biztosításáért közös munkánkkal építsünk, alkossunk, szépséges és tüneményes eredményeket érjünk el a *hitélet* terén éppen úgy, mint az *erkölcsi* tisztaságban; a tanítás és nevelés embert emberré tevő s magasra emelő életmozgalmai között éppen úgy, mint az anyagi boldogulás eszközeinek használatában... Mindnyájan gondosan kamatoztassuk a nekünk adott talentumot s így legyen közöttetek az én esperesi működésem a ti valamennyiőtök támogatása által olyanná, hogy abból teljes dicsőség származzék az Istennek nevére és anyaszentegyházunk egész életére s e dicsőség titeátok árassza, mint igaz munkásokra, hűséges sáfárookra azt a fényességet s ragyogást, amelyből nekem csak egy sugárnyi is bőven elegendő, mert tiétek a munka oroszlánrésze, tiétek legyen a teljes, az egész jutalom is!

Nagytisztelű egyházmegyei közgyűlés!
Mélyen tisztelt közönség!

Gyakran láthatni, hogy a víz tükre felett fecskék szálldosnak s szárnyaikkal meg-megérintik a víz felületét. Én is a fecskéket követtem. Egyházi életünk egy-egy kérdését érintettem meg beköszönő beszédemben, amelyvel csupán azt akartam elérni, hogy mindenki lássa: e forduló pontnál is az maradok, aki voltam eleddig, t. i. hithű, egyházáért élő-haló, minden jóra, szépre, igazra törekvő, Krisztusért még a «kékeket» is szívesen viselő magyar református lelkipásztor, aki a közkatona fokozott buzgóságával kívánok a vezéri helyen forgolódni, szem előtt tartván, hogy az állás ne változtassa meg az embert, a tisztesség ne forgassa ki a valót! . . . Nem, nem változom meg, hanem úgy igyekezem forgolódni az Isten kegyelme s az alsóborsodi ref. egyházmegye összes hiveinek támogatása mellett, hogy üdvös és hasznos legyen minden esperesi ténykedésem.

Óh, segíts meg ebben, én Uram és én Istenem, aki mindenkor hiven örködtél gyarló életem felett s ha ottan-ottan megostoroztál, meg is koronáztál; ha olykor-olykor megpróbáltál, meg is vigasztaltál.

S hallgasd meg szolgálóknak könyörgését, óh kegyelmes Atyám: legyen áldott ez az egész gyülekezet, amely e hajlékban Előtted leborult. Szeretetednek s jóságodnak tanubizonyosságaival tégy mindnyájunkat szent országodnak olyan polgáraivá, akiket sem élet, sem halál, sem jelenvaló, sem jövőendő, sem mélység, sem magasság, sem semmiféle hatalmasság el nem szakaszt az Ur Jézus Krisztustól, akiért szentelj meg, koronázz meg Neked tetsző szent étellel most és mindörökké ámen.

5. Az esperesbeiktatási ünnepély után a gyülesterembe visszatért gyülestagokat báró Vay Elemér gondnok üdvözölvén,

a felfüggesztett gyűlést újrolag megnyitja.

6. Pappszász Lajos egyházmegyei tanácsbíró napirend előtt indítványozza, hogy az esperesi beiktatási ünnepélyen elhangzott ima és beszédek az egyházmegyei közgyűlés jegyzőkönyvébe teljes egészükben felvétessenek,

közgyűlésünk Pappszász Lajos tanácsbíró indítványát egyhangulag magáévá teszi s azzal egészíti ki, hogy az esperesi beköszönő beszédet, mint amely tartalmánál, a benne foglalt súlyos igazságoknál s annál a hamisítatlan református szellemnél fogva, mely rajta keresztülvonul, szélesebb körben való terjesztésre nemcsak alkalmas, de

egyházmegyei közgyűlésünk ítélete szerint egészében méltó is, különlenyomatban a tiszáninneri egyházkerület minden egyházának megküldeni rendeli.

7. Olvastatott a következő esperesi jelentés:

Nagytiszteletű és Tekintetes Egyházmegyei Közgyűlés!

Engedje meg nekem a mélyen tisztelt egyházmegyei közgyűlés, hogy mielőtt a Hevesen tartott közgyűlésünk óta részben néhai Nagy Ignác, majd az általam végzett ügyek előterjesztéséhez fognék, egy kedves kötelességet teljesítsek: egyházmegyénk nevében üdvözlöm Őméltóságát, a mi szeretett gondnokunkat, mint Borsodvármegye s törvényhatósági joggal felruházott Miskolcz város főispánját; egyező érzelemmel kérem a gondviselést, hogy neki újabb, sok felelősséggel járó állásához adjon erőt és egészséget; hogy egyező érzelemmel kérem, hogy minket, az alsóborsodi egyházmegyét, kik dicsekedéssel valljuk első izben Őméltóságát a *magunkénak*, tartson meg további jóindulatában s szeretetében.

Nagytiszteletű és tekintetes egyházmegyei közgyűlés! A lefolyt fél év alatt bő aratása volt egyházmegyénkben a halál angyalának; október 30-án Nagy Ignác miskolczyi lelkész, a vezér, az esperes; december 16-án Bódogh Tamás emődi lelkész; december 28-án Zarándy István aranyosi tanító, folyó év február 9-én pedig Mindszenti Imre ároktői lelkész dőltek ki sorainkból s elmentek nyugodni fáradalmaik után.

Mint hivatalok szerint legidősebb tanácsbíró, október 30-án délután vettem a leverő hirt, hogy Nagy Ignác meghalt, szinte megdöbbenő, szinte hihetetlennek tűnt fel előttem, hogy az, akivel még 29-én beszéltem, akitől azzal váltam el, hogy nem veszi igénybe az én szolgálatomat a november 7-ikére kitűzött diósgyőri templom felavatásánál, — melyre az esetben, ha valami eshetőség jönne közbe, — előre felszólított, — hanem maga fogja végezni, — meghalt.

A vett szomorú értesülés után Miskolczon megjelentem, a véletlen haláleset által mélyen sujtott családnak úgy a magam, mint az egyházmegye nevében részvéteimet fejeztem ki, az egyházmegye utólagos jóváhagyása reményében gyászjelentést nyomattam, koporsójára koszorút helyeztem, a temetésre nézve, mivel a megkérdezett család úgy nyilatkozott, miszerint a rendelkezést teljesen reám bizza, úgy intézkedtem, hogy én és dr. Tüdös István temessük. Eltemettük a részvét oly megnyilatkozása mellett, hogy az elég nagy kiterjedésű új templom alig volt képes befogadni a gyászoló közönséget. Hanem egy Nagy Ignácot, nagytiszteletű és tekintetes egyházmegyei közgyűlés, nem lehet úgy eltemetni, hogy a temetés után napirendre térjünk felette, hanem kell, mert rászolgált, mert megérdemelte, hogy most, egyházmegyei közgyűlésünk alkalmával is foglalkozzunk vele, hogy jegyző-

könyvünkben megörökítsük emlékét annak, aki az idő óta, midőn az alsó-zempléni egyházmegyéből egyházmegyénkbe belépett, mindig az egyházmegye szolgálatában állott; mint tanácsbíró-pénztárnok, majd esperes magát a kötelesség teljesítése alól nem vonogatta, mindenütt mint a pontosság, a kötelességteljesítés példényképe járt elől. Áldott legyen emlékezete.

Bódogh Tamás emődi lelkész temetésén, a későn vett értesítés folytán, mint szerettem volna, nem vehettem részt. Temetése alkalmával, mint tudom, a család intézkedése, illetve felkérésére dr. Tüdős István és Gere Lajos lelkészek teljesítették a szomoru szolgálatot.

Ha megdöbbenő volt a Nagy Ignác elhunytja, nem kevésbé ilyen volt a Bódogh Tamásé, ki nem hitte, hogy a csók, melylyel övétől elbucszik, az utolsó lesz, midőn kilépett házának küszöbén, hogyan gondolhatta, hogy csak koporsóban tér vissza. Hogy ki volt ő, ismertük mindnyájan, hiszen nem rövid időn keresztül hivataloskodott egyházmegyénk kebelében, először mint még három éves tanító az ároktői egyházban, majd mint segéd-, helyettes lelkész, míg végre az emődi egyház választotta meg lelkészének. Ott alapított családot is; szerető tisztárs, barát, gondos családapa, hű lelkipásztor hiven végezvén a reá bízottakat, méltó, hogy neve, emléke megörökítve legyen jegyzőkönyvünk lapjain.

Ha gyászszal záródott be az 1909-ik esztendő, gyászszal kezdődött az 1910-ik év is, amennyiben Mindszenti Imre ároktői lelkész február 9-én bevégezte földi pályafutását; temetése felől nem volt szükséges intézkednem, mivel a szomszédságban három tanácsbíró lakik s így ők intézkedtek, mint tudomásomra jutott, egyikök temette is.

Mindszenti Imre nem sok időt töltött egyházmegyénkben, Sajókazáról az ároktői egyház hívta el a sokra hivatott lelkészt, aki jött örömmel, készséggel, remélve, hogy e népes gyülekezet körében bő alkalma lesz gyümölcsöztetni a nála letett talentumokat, de reménye nem vált valóra, mint ahogy szokott történni a mi reményeinkkel, mert gégebaja, melyet magával hozott, nem hogy javult volna a nem éppen ozóndus vidéken, hanem mindig jobban-jobban erőt vett rajta, ugyannyira, hogy a szolgálatot sem végezhetvén, segédlelkészt kellett tartania. Azonban ha élő szóval nem hirdethette az isten igéjét, tollhoz nyult, írásban adott kifejezést szelleme megnyilatkozásának. Ezen rövid idő alatt is előzékenysége, meggyerő modora folytán hozzánk forrott, a miénk volt s megérdemli, hogy emléke jegyzőkönyvünk lapjain megörökíttessék.

Még nem hagyhatom félbe, nagytisztelüt és tekintetes egyházmegyei közgyűlés, szomoru emlékezéseimet, hanem meg kell emlékeznem Zarándy István aranyosi tanítónak elhunytáról, ki dec. 28-án életének 24-ik évében, tehát életének legszebb idejében, akkor, midőn már azon gondolkozott, hogy családot alapít, itt kellett hagynia földi munkájának színterét. Az ifju szervezetébe férközött kór néhány heti szenvedés után sirba döntötte az életerős ifjut, gyászszal borította a szülők, testvér, egy gyülekezetnek szívé-

akik benne fiut, testvért és egy jó tanítót veszítettek. Mienk volt ő is, méltó arra, hogy neve helyet foglaljon jegyzőkönyvünk lapjain.

Most már, nagytiszteletű és tekintetes egyházmegyei közgyűlés, áttérek, mint jeleztem, a mult évi őszi közgyűlésünk óta előfordult ügyek felsorolásához. Szeptember 11-én Dr. Tüdös István és Bónis Bertalan tanácsbírók elnöklete alatt tartatott meg a Czecz András eltávózása folytán a bükkzsérczi egyházban megüresedett lelkészi állás betöltése végett a lelkészválasztás, megválasztatott Molnár Gyula segédlelkész. Választása ellen óvás nem adatván be, a nevezett egyház részére szeptember 27-én 826. sz. a. a meghívhatási engedély kiadatott, ki a meghívás után állását elfoglalván, október 17-én Tóth Béla lelkész és Bónis Bertalan tanácsbíró által hivatalába ünnepélyesen beiktattatott, beerősítése a jelen közgyűlés feladata.

Ugyancsak október 17-én iktattatott be Szabó József nagymihályi lelkész Szalóczy Pál és Deák Gyula tanácsbírók által, míg a tiszavalki egyházban október 17-én Vajda Sándor beiktatását, mint az esperesi naplóból látom, Gaál Ferencz poroszlói lelkész végezte.

Szeptember 20-án 817. és 818. naplósám szerint Dávid Károly segédlelkész Ároktöre, László Sándor segédlelkész pedig Miskolcra néhai Nagy Ignác mellé rendeltetett; az előbbi segédlelkészre nézve tudomására hozom az egyházmegyei közgyűlésnek, hogy állását április elsején otthagya, daczára annak, hogy kértem, ne távozzék, legalább egyházmegyei gyűlésünkig. Eltávózott anélkül, hogy az esperesi hivatalt értesítette volna tartózkodása helyéről, aminek következménye volt, miszerint megérkezvén a kápláni kongrua, nem tudván hova küldeni sem a nyugtát, sem a pénzt, kénytelen voltam Sárospatakon lakó édesanyjánál tudakozódni holléte felől. Egy tanúság ez is a tisztességtudásra nézve; állítólag megrongált egészségének helyreállítása végett valami szanatóriumba ment.

Október 3-án Novák Lajos segédlelkész Poroszlóra, október 13-án 853., 855. sz. a. Gombos Imre segédlelkész Felsőábrányba, Gergely Béla pedig Tiszanánára, Szakács Pál pedig Tiszanánáról Cserépfaluba helyeztetek, mindezen segédlelkészek bekebelezése jelen közgyűlésünk teendőjét fogja képezni.

Eddig még mindig a néhai Nagy Ignác esperessége idejében s az általa tett intézkedéseket soroltam elő, most következnek az én dolgaim s intézkedéseim feltüntetése.

November 3-án érkezett az esperesi hivatalhoz a miskolczi egyház presbitériumának jelentése, melyben jelenti, hogy egyik lelkésze, Nagy Ignác október 30-án elhunyt; ugyanakkor a gömöri egyházmegye részvétnyilváníttása Csabay Pál esperes által, mely bizonyára megérdemli, hogy jegyzőkönyvünkben is feltüntetve legyen s nevezett egyházmegyének a megemlékezés és részvétnyilvánításért köszönetünket fejezzük ki s azt jegyzőkönyvi kivonaton hozzuk tudomásukra.

Ugyancsak november 3-án tartatott meg a még néhai Nagy Ignác

esperes által e napra összehívott segélyosztó bizottság ülése. A segélyeket kiosztottuk, a nyugtákat főtisztelendő püspök urnak beterjesztettem, a felvett jegyzőkönyv pedig fel fog olvastatni, hogy jóváhagyás után egyház-megyei közgyűlésünknek jegyzőkönyvében helyet foglaljon.

November 7-én avattuk fel Dr. Tüdös István ural a diósgyőri kívül és belül megújított templomot, melynek megvalósítására nevezett egyház 14,000 koronát áldozott. Bizonyára szép megnyilatkozása a protestáns áldozatkészségnek; ugyanez alkalommal az ujbori urvacsorát is kiosztottuk. Azon felhívásomra, hogy miként szándékozik a miskolci egyház egyik megüresedett lelkészi állását betölteni, november 18-án érkezett a presbitérium elnöksége utján november 14-én tartott presbiteri ülésben felvett jegyzőkönyv, melyben kimondják, hogy a megüresedett lelkészi állást meghívás utján töltik be s a meghívandó személyére nézve Tóth Béla mezőkeresztesi lelkész személyében állapodtak meg. Ezen értesülés folytán november 19-én felhívtam nevezett lelkészt a törvény értelmében okmányainak beküldésére; az okmányokat december elsején Bodolay István és Huszthy Béla tanácsbírák jelenlétében megvizsgáltuk, jogosultságát megállapítottuk s egyidejűleg értesítettem a miskolci egyház presbitériumát, hogy a lelkészválasztás idejét december 12-ikére tűzöm ki, a választás vezetésére az elnökség nevében Bodolay István és Deák Gyula tanácsbíró urakat kértem fel. A választás december 12-én megtörtént, miután az igennel szavazók a nemmel szavazókkal szemben többségben voltak, a meghívás utján való választás sikerültnek s így Tóth Béla megválasztott miskolci lelkésznek jelentetett ki az elnökség által. Miután az E. T.-ben megjelölt tizenöt nap alatt E. T. II. t.-cz. 34. §. a választás ellen óvás nem adatott be, december 28-án a miskolci egyház presbitériumának, megválasztott lelkészek meghívására az engedélyt (concessa) megadtam.

November 15-én érkezett a püspöki hivatal 2475. sz. átírása, melyben tudatja 460 korona kápláni kongruának a volt vallás- és közoktatásügyi miniszter ur által lett kiutalását, s felhívja az esperesi hivatalt annak a mellékelt kimutatás szerinti kiosztására; e felhívásnak eleget tettem a beérkezett nyugtákat a püspöki hivatalnak beterjesztettem.

Ugyancsak november 15-én érkezett a püspöki hivaltól a vallás és közoktatásügyi miniszter 190096 sz. leirata, melyben tudatja, hogy Dér János szirmai ref. iskolai tanító részére I. évfőtödös korpótlék czimén 200 kor. államsegélyt utalt ki, majd ugyancsak a vallás- és közoktatásügyi miniszter 109132 sz. leirata, melyben tudatja, hogy Péter József miskolci ref. elemi iskolai tanító részére III. évfőtödös korpótlék fejében 100 kor. államsegélyt utalt ki. Ugyanazon miniszterium 75239 sz. leiratában értesíti Tóth István egri lelkészt, hogy azon kérését, miszerint 1000 kor. missziói segélye, rendes lelkészi fizetésébe ne számítassék be, nem teljesítheti. Ezen leiratokat az illetőkkel közöltem.

November 16-án az esperesi hivatalt Báró Vay Elemér gondnok, Dr.

Tüdös István és Huszty Béla urakból álló bizottság jelenlétében átvettem November 20-án érkezett Szabó Gyula maklári községi jegyző levele, melyben tudatja, hogy Kerekes Zsigmond lelkész 190 korona, Székely Lajos tanító pedig 240 korona állami adóval hátralékban vannak, miután az illetőknek semmi ingatlanok nincs, a biztosítást a gondnoknál eszközölte — intézkedést kér. Az intézkedést megtettem, felhívtam a lelkészt, hogy úgy a maga, mint a tanító adóhátralékát fedezze, minek meg is lett az eredménye annyira, hogy az egyházhatóság jelenetése szerint úgy a lelkészi, mint a tanító részéről az állami adó kifizettetett.

December 1-én Nagy Simon mályi tanító tudatja, hogy a presbitérium mindezideig nem tett eleget, egyházmegyénk Hevesen 42-ik pont alatt hozott határozatának. A jelentés vétele után felhívtam az illető presbitériumot, hogy késedelmezésének okáról nyolcz nap alatt tegyen jelentést. A presbitérium felhívásnak eleget tett, jelezvén, hogy a szomszéd nem engedi sem a kút rendbehozatalát, sem a kút használatát. Hogy a kérdéses kút ügye dülőre vitessék, megkerestem a miskolczi járás főszolgabíróját, kérve, hogy ez ügyben sürgősen intézkedni néltőztassék. A főszolgabírói hivatal nyomozatot indított — s ítéletet hozott — mely ítélet azonban nem a mályi egyház javára döntött, melyet az iratokhoz mellékelem.

December 3-án vettem Gergely Béla tiszánai segédlelkész levelét, melyben megrongált egészségére hivatkozva, kéri magát kisebb egyházba áthelyeztetni. E tekintetben megkérdeztem Nt. Kérészy Barna tiszánai lelkész urat, aki a kérés jogosultsága mellett nyilatkozott, felhívtam Gombos Imre felsőábrányi segédlelkészt, miszerint haladéktalanul menjen Tiszánára, ki, mert talán érdekeivel összeütközött, az én rendelkezésem ellen különféle kibuvó okokat hozott elő, végre ő is beteget jelentett, de hát végre néhány levél váltás után sikerült a csere, így ő Tiszánára, Gergely Béla pedig Felsőábrányba helyeztetett.

December 20-án felkértem Farkas István ládházai lelkészt, hogy az emódi egyházban a leltározást eszközölje s a felügyeletet vállalja el, [mit készséggel teljesített, a felügyeletet ma is gyakorolja; december 25-én ugyancsak őt kértem, hogy az emódi egyházba kimenvén, az özvegy hátralékainak biztosításáról, a díjlevél kiállításáról, az elnöklete alatt tartandó presbiteri ülésben, a választás mikéntjére nézve határozatot hozasson. A határozat 1910. január 10-én beérkezett az esperesi hivatalhoz, melyben nyilatkozik a presbitérium, hogy a megüresedett lelkészi állást meghívás útján szándékoznak betölteni, a meghívandó személyére nézve Nagy Lajos miskolczi segédlelkészben állapodnak meg. Ennek következtében felhívtam Nagy Lajost segédlelkészi okmányainak beterjesztésére, a beterjesztett okmányokat január 17-én Dr. Tüdös István és Huszty Béla tanácsbíró urakból álló bizottsági ülésben megvizsgáltuk, az illető segédlelkész jogosultságát megállapítottuk s a lelkészválasztás idejét január 30-ára tűztem ki, erről az emódi egyház presbitériumát értesítettem s az elnökség nevében a választás

vezetésére Szalóczy Pál és Bottlik István tanácsbírókat kértem; a választás nevezett időben történt, a meghívás útján való választás sikerült. Nagy Lajos segédlelkész az emődi egyház megválasztott lelkészének az elnökség által kijelentetett. A választás ellen 15 nap alatt óvás nem adatván be, február 15-én az emődi egyház prebistériumának a meghívásra az engedélyt megadtam, beerősítése a jelenlegi közgyűlés teendője.

Január 6-án fehívtam Simon János m.-keresztési lelkészt, hogy miután Tóth Béla miskolczi lelkészszé lett megválasztatása folytán a m.-keresztési II. lelkészi állás megüresedett, annak betöltése végett az E. T. II-ik törvény-cikkben előirt eljárást indítsa meg, a díjlevelet és a választás mikéntjére nézve a presbitérium határozatát az esperesi hivatalhoz küldje be. A m.-keresztési egyház presbitériumának január 16-án tartott ülésében felvett jegyzőkönyve január 20-án érkezett, melyben jelzik, hogy a megüresedett II-ik lelkészi állást meghívás útján szándékoznak betölteni, a meghívandó személyére nézve pedig Szabó András vattai lelkészben állapodtak meg. A nyert értesülés után január 25-én felhívtam Szabó András vattai lelkész okmányainak betérjesztésére, a betérjesztett okmányokat január 31-én Dr. Tüdös István és Huszthy Béla urakból álló bizottsági ülésben megvizsgáltuk, a jogosultságot megállapítottuk s a lelkészválasztás idejét február 20-ára tűztem ki, miről nevezett egyház presbitériumát értesítettem, a választás vezetésére az elnökség nevében Halászy József és Bónis Bertalan tanácsbírókat kértem fel. A választás a kitűzött időben megtörtént, miután az igennel szavazók többségben voltak az elnökség a meghívás útján választást sikerültnek, Szabó Andrást megválasztott keresztési lelkésznek nyilvánította. A választás ellen a meghatározott 15 napon belül óvás nem adatván be, a m.-keresztési egyház presbitériumának a megválasztott lelkész meghívására márczius 8-án az engedélyt megadtam.

Január 31-én tartatott meg az országos közalap és az országos lelkészi nyugdíjintézet számadásainak megvizsgálása, a felvett jegyzőkönyvek az egyházmegyei közgyűléshez terjesztett akták között foglalnak helyett.

Február 1-én érkezett Horváth Bertalan, majd Kovács Károly lelkészek azon értesítések, hogy egészségi okból az egyházlátogatást, melylyel őket az őszl egyházmegyei közgyűlés megbízta, nem teljesíthetik s kérik helyettesítéseket. Minek következtében felkértem Tóth Béla aljegyzőt s Szabó József mezőnagymihályi lelkészt, kik a hevesi járásban el is végezték az egyház látogatást.

Február 21-én tartatott meg a rendkívüli egyházmegyei közgyűlés, mely a megüresedett esperesi hivatal betöltése végett a szavazást elrendelte, beadási határidőül márczius 15-ét tűzte ki.

Február 21-én tartatott meg a pénztár számadásainak megvizsgálása, de mivel az idő rövidege miatt azt teljesen eszközölni nem lehetett, a vizsgálat folytatása a f. hó 26-án tartandó számvevőszék ülésezése alkalomával eszközöltetett; a felvett jegyzőkönyvek a közgyűlés elé terjesztetnek.

Február 22-én felhívtam az ároktői ref. egyház presbitériumát, hogy az özvegy hátralékait, tartozásait biztosítsa, a díjlevelet küldje be az esperesi hivatalhoz, a választás miként való megejtésére nézve határozatot hozzon s felkértem Bodolay István tanácsbíró, hogy egyházlátogatása alkalmával a leltározást eszközölje; Szalóczy Pált pedig, hogy a felügyelő lelkészséget vállalja el, ki kérésemnek készséggel tett eleget, a felügyelet gyakorlását mindezeideig eszközli.

Felhívásomra márczius 1-ére érkezett az ároktői egyház presbitériumának jegyzőkönyve, melyben kimondják: hogy a megüresedett lelkészi állást meghívás útján szándékoznak betölteni, a meghívandó személyére nézve Kiss Albert debreczeni vallástanárban állapodtak meg. Márczius 5-én felhívtam Kiss Albert vallástanárt okmányainak betérjesztésére.

A beérkezett okmányok márczius 14-én Dr. Tüdös István és Huszthy Béla urakból álló bizottsági ülésben elbíráltattak. Kiss Albert jogosultsága megállapított s a lelkészválasztás idejét április 10-ikére kitűztem, a választás vezetésére egyházi részről Szalóczy Pált kértem fel, a világi elnök kiküldésére pedig márczius 21-én kelt 127. sz. levelemben egyházmegyei gondnok öméltóságát kértem, javasolván Bottlik István tanácsbíró kiküldését. A 10-ére kitűzött választás világi elnök nem lette miatt elmaradt, minek folytán azt ismételten április 24-ikére tűztem ki, felkérvén az elnökség nevében Szalóczy Pál és Bottlik István urakat a választás vezetésére.

Február 21-én érkezett Borsodvármegye tanfelügyelőjének és Novák Sándor cserépfalusi lelkésznek feljelentése Nagy Gyula cserépfalusi tanító ellen, kik a gyermekekkel szemben tanusított durva bánásmódja miatt a fegyelmi eljárás megindítását kérik. A panaszt február 22-én kelt levelemben közöltem az illető tanítóval s felhívtam védekezésének betérjesztésére s felkértem Halászy József tanácsbíró, ki éppen a cserépi járásban teljesítette az egyházlátogatást, hogy ottléte alkalmával a méltóságos gondnok ur által kiküldött világi tanácsbíróval az ügyet tegyék vizsgálat tárgyává, a vizsgálatot feltüntető jegyzőkönyvet terjeszszék be az esperesi hivatalhoz. A vizsgálati jegyzőkönyv beérkezett, melyet javaslattevével végett kiadtam Dr. Kérészy Barna főjegyzőnek s ezen ügy a ma délután tartandó bírósági ülésben fog eldőlni.

Márczius 17-én bontattak fel a február 21-én tartott rendkívüli egyházmegyei közgyűlés által az esperesi hivatal betöltése végett beadott szavazatok, egyházmegyei gondnok öméltósága elnöklete alatt, egy bizottság által. A beadott szavazatok nagy többségben Dr. Tüdös István mellett nyilatkoztak meg s így Dr. Tüdös István megválasztott esperesnek kinyilvánított, kit én ez alkalommal szívem meleg érzelmével üdvözlök azon az örálló helyen, hová a közbizalom állította s kívánom, hogy sokáig álljon egyházmegyénk kormányán s azt munkabíró erejével, széleskörű tudásával vigye erőről erőre, nyereségről nyereségre. A Dr. Tüdös István esperessé lett megválasztása folytán egy tanácsbírói állás megüresedett, ugyanazért annak betöltésére nézve a közgyűlés intézkedését kérem.

Márczius 21-én felhívtam a vattai egyház presbitériumát, hogy miután Szabó András vattai lelkész mezőkeresztesi lelkészsé választatott s azt az esperesi hivatalhoz küldött nyilatkozatában elfogadta, a díjlevelet és a presbitérium határozatát arra nézve, hogy miként akarja a megüresedett lelkészi állást betölteni, az esperesi hivatalhoz küldje be. Felhívásomra márczius 31-én érkezett be a vattai egyház presbitériumának jegyzőkönyve, melyben kimondják, hogy a lelkészi állást meghívás útján szándékoznak betölteni, a meghívandó személyét illetőleg ifj. Sólyom Gyula harsányi lelkészben állapodtak meg. A vett értesülés folytán bekértem az illető lelkész okmányait, melyeket április 4-én Dr. Tüdös István és Huszthy Béla urakból álló bizottsági ülésben felülbíráltunk, a jogosultságot megállapítottuk. A választás idejét április 17-ikére kitűztem, miről a presbitériumot értesítettem, a választás vezetésére az elnökség nevében Halászy József és Bónis Bertalan tanácsbírákat kértem fel. Azonban a meghívás útján való választás, amennyiben a nemmel szavazók többségben voltak, nem sikerült s így a törvény értelmében a vattai egyház lelkészi állására pályázat hirdettetett.

Április 19-én érkezett Hidvégi Benő kir. tanfelügyelő átirata, melyben a következőket jelenti: »a mult hét folyamán helyettesem a nagytiszteletű esperes ur hivatalos körébe eső több református elemi népiskolát látogatott meg. A meglátogatott iskolák mindegyike igyekszik többé-kevésbé eleget tenni magasztos hivatásának s úgy elhelyezés, valamint a tanítási eredmény figyelembe vételével megfelel a törvény kívánalmainak.

A mályi-i iskola ellenben elűt valamennyitől. Elhanyagolt külső állapota arra enged következtetni, hogy ott a belső élet is tespedt. S bár évről-évre történik a kir. tanfelügyelőség részéről hivatalos látogatás, csak elvétve találunk ott tanítást.

A minap is üresen állott az iskola s daczára annak, hogy a felettes hatósága a tanítónak ismételten megtiltotta a szerdai eltávozását, ő mindamellett Miskolczra ment s a gyermekeket be sem rendelte az iskolába.

Nagy Simon 488 kor. fizetéskiegészítő és 500 kor. korpótlék állami segélyt élvez; tisztelettel felkérem a nagytiszteletű urat, hogy ennek figyelembe vételével őt komolyan utasítani sziveskedjék, hogy kötelességét pontosan teljesítse, mert ellenkező esetben kénytelen leszek a nagymérvű mulasztást a közigazgatási bizottság útján a vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztériumnak bejelenteni.« Az egyházmegyei közgyűlés intézkedését kérem.

Az egyházlátogatóság jelentése szerint az egyházakban mindenek ékesen és szép rendben folynak, lelkészek, tanítók hűen végzik kötelmeiket. Noszvajról jelzik, hogy terjed a baptizmus, valamint azt, hogy Szepessy Józsefné egy temetőhelyet ajándékozott az egyháznak azon kikötéssel, hogy úgy az ő, mint férjének hamvai az általok épített sirboltban nyugodjanak, hanem az illető időközben anabaptistává lett, most azt kérdik, hogy mit teendők legyenek, mivel a baptistáknak a ref. temetőbe való temetését a presbitérium eltiltotta?

Átány két káplánt kér, valamint azt, hogy az országos nyugdíjintézet részére fizetendő összeg viselése alól mentessenek fel. Ónod megemberelte magát, második tanítói állást szervez s második tantermet épít.

Az egyházlátogatóság adatai szerint egyházmegyénk lélekszáma 64446, 1803-mal kevesebb, mint a múlt évben; született 2229, 56-tal kevesebb; meghalt 1674, 55-tel kevesebb; házasságot kötött 724 pár, 26-tal több; házassági megegyezés volt 97, 7-tel kevesebb, javunkra 59, kárunkra 38; hiterősítést nyert 1097, 66-tal kevesebb; áttért hozzánk 37, kitért 32, egyházi szertartásunkat házasságkötés alkalmával három ízben mellőzték.

Egyházaink vagyoni állása: bevétel 348319 korona 28 fillér, kiadás 280027 korona 20 fillér, tőke 259426 korona 36 fillér, alapítvány 156282 korona 98 fillér. Magtárakban: buza 99·50 hl., gabona 1105·21 hl., árpa 388·73 hl., zab 75 hl., pénzben 10771 korona 90 fillér, jótékony adomány 45157 korona 63 fillér. Adósság 196969 korona 45 fillér. Építkezés 76229 korona 09 fillér.

Ezekben van szerencsém feltárni, mint látképét, fél évi esperesi működésemnek s kérve azokra a nagytiszteletű s tekintetes egyházmegyei közgyűlés jóváhagyását.

Végre, különösen a lefolyt fél év alatt megfáradva a nem egy embernek való munka terhe alatt, de meg életemnek felét bizonyára az egyházmegye szolgálatában töltöttem el, kérem feloldoztatásomat azon megtisztelő állások alól, melyekkel az egyházmegye bizalma elhalmozott.

Kegyes adakozások.

Emődön: Tóth Benjámín, Kalassai János, Bódogh Tamás lelkész, Rózsa Sándor, Barna András kenyeret, Németh János kenyeret és bort, Piskóty János és Bene Lajos 10–10 liter bort adományozott 35 K ért.

Mezőnyék-Ládházán Dankó István, Dalnoky Béla, Papp István, Szabó Dánielné, Paksy Miklós, Mészáros Lajos, Regéczi Józsefné egy-egy alkalommal, Nagy István 2 ízben urvacsorai kenyeret és bort adományozott. Özv. Tóth Jánosné nyéki lakos egy keresztelő edényt adományozott 30 kor. értékben. A templom renoválására Tóbiás Lajos Amerikából 100 K, Kolossi János szintén Amerikából 300 K általa gyűjtött összeget, Papp István 40 K, Takács Béla miskolci építész 30 K, Homer Lajos ónodi bádogos (izr.) 50 K, a mezőnyéki egyház 2000 K, a ládházai egyház hívei 2600 K. Az adakozások értéke: 5204.

Mályiban: Mészáros Barna, id. Takács József, Bánrévi Mihály, Mészáros Lajos (Nyékről), özv. Regéczi Józsefné (Nyékről) az urasztalára kenyeret és bort adományoztak 25 K 60 fillér értékben.

Kistokajban: Szalánczy Benő, Szathmáry József, özv. Berecz Sándorné, Szalánczi Sándor, özv. Ráczkevy Istvánné asszony és Várady Sándorné urnő az urasztalára kenyeret és bort adományoztak 28 K értékben.

Szirmán: Rózsa Sámuel Bertalan 2 izben kenyeret és bort, K. Tóth János kenyeret és bort, id. Tóth Jánosné, Harsányi György 2 izben kenyeret, Zombor József 2 izben és K. Szabó József bort adományozott az urasztalára 64 kor. 56 fillér értékben. Rózsa Sámuel Bertalan egy diszes urasztali terítőt készíttetett 300 K értékben. Összes adakozás: 346 K 56 fillér.

Hejőcsabán: Juhász Istvánné az egyház közszükségeinek fedezésére 10 koronát. A kenyeret és bort a presbitérium tagjai felváltva adták 50 K értékben. Összes adakozás: 60 korona.

Sajókereszturban: Bodnár István, ifj. Czecz József, ifj. b. Czecz József és Petrik Pál egy-egy alkalommal az urasztalára kenyeret és bort adtak. Heine Károly (ág. ev.) kenyérré 5 K, Wirtner Gyula (r. kath.) egy alkalommal bort adott. Iván Adolf tanító az iskolai kutra 5 koronát adományozott. Adakozások értéke: 45 K.

Diósgyőrben: Szücs József, Füredi Károlyné, Pongó István, Tóth Mihály, Varga Mihályné (fia emlékére) és Prunyi Istvánné kenyeret adományoztak. Urvacsorai borra: Kozma Ilona 5, öz. id. Szücs Istvánné 4, id. Székely István és Szakos Györgyné 3—3, öz. Ádám Andrásné, Rózsa Sándor, öz. File Andrásné, Czakó István, öz. Varga Mihályné. id. Frigyik Sándor, Czakó András, Kiss Mihály, Szakos Jánosné, ifj. László András, File Sámuel, öz. Komáromi Józsefné, öz. Kiss Józsefné, Tóth Mihály, öz. Kovács Józsefné, Gyöngyösi Nándor 2—2 K, öz. Mészáros Sámuelné 1 K 60 fillér, öz. Szücs Sándorné 1 K 40 fillér, Meszticzki Andrásné, öz. Cs. Egerszegi Sámuelné, Nagy Ferencz, Vass János, Varga Imréné, öz. Vizi Mihályné, öz. Réz Józsefné, Lévai Pál, Schultzer Károly, öz. Szilágyi Andrásné, Varga Pál, Frigyik József, Göröcs Sándor, Arnóth János, Tepliczky Józsefné, Tóth István, öz. Egerszegi Istvánné, ifj. File József, Göröcs Mihály, öz. Tóth Jánosné, Kovács István, Arnóth Eszter, Frigyik Sándor, öz. László Istvánné, Arnóth János, Nagy László, öz. Kerékgyártó Sándorné, öz. Szilágyi Jánosné, Farkas Miklós öz. Székely Jánosné, ifj. Szücs Sándorné, Göröcs Juliánna, öz. Sütő Andrásné, és N. N. 1—1 K, Cseli János 80 fillér, öz. Réti Pálné és Debreczeni Mihályné 60—60 fillér. Adakozások összege: 86 korona.

A diósgyőr-vasgyári fiókegyházközségben: Csekme Károly egy ezüst serleget 110, dr. Zakariás Jánosné ujezüst kenyértálat 20, Milasovszky Béláné szül. Balogh Jolán selyem kenyértakarót 80, Zsiros Lajos gondnok 2 drb vörösréz borkannát 60, Szvetlik Mátyásné aranyozott ezüstkelyhet 240, Gödrök József egy újtestamentomot 1 korona értékben. Urvacsorai kenyeret és bort adtak: Szaffka Dezsőné dr. Scharf Endre, Borcsik István, Lőkös Sámuel, Klatsmanovits Barna, Zsiros Lajos, Farkas Lajos és Orosz Lajos tanító 60 korona értékben. Templomépítésre összegyűlt: 9391 K 02 fillér. Összes adakozás: 10042 K 02 fillér.

Miskolczon: Urvacsorai kenyeret és bort: Cseli István és öz. Forrai Istvánné, kenyeret: Ibrányi Ferencz, Gubás Ferencz, Balázdsdi Szabó István,

özv. Kardos Istvánné, ifj. Brugós András, özv. Kun Jánosné, Nagy Bertalan tanító, Lember Sámuel, Kormos Andrásné, Csik Dániel, Vadnay György. Bort: dr. Mitrovics Gyula, id. Török Sámuel, Nagy Sándor gazda, Csorba József, Sonkoly János, dr. Fodor Pál, dr. Rácz György, Rácz János, Izsó István, ifj. Tóth István, Lőrincz Imre, Kutassy György, Szathmáry József gazda, dr. Tóth Dániel, özv. Bartha Józsefné, és Imre András. Az avasi templom építési alapja javára befolyt 3044 korona. Összes adakozás 3576 korona 09 fillér. Özv. Demacsek Andrásné szószéki és urasztali terítőt ajándékozott 150 korona értékben.

Tiszakesziben : 60 korona.

Tiszatarjánban : 311 korona 81 fillér, melyből özv. Füle Jánosné szül. Bónis Sára adománya 100 korona.

Igricziben : 62 korona.

Gelejen : özv. Pásztor Sámuelné, özv. Erős Kis Mihályné, Pásztor Sámuel, Tóth Ferencz, Lukács Endre, Kékedi Lajosné, Kovács Károly, Jóczik Márton kenyeret és bort adtak az urasztalára; Isten dicsőségére adakoztak Köszegi András 10, Pásztor Sámuel 200, Kékedi István 300 korona. Az énekkar 100 koronás alapítványt tett.

M.-Keresztesen adakoztak 698 koronát.

Mezőnagymihályon : 60 korona.

Ároktőn : Kenyérre és borra adományoztak 60 koronát.

Hejőpapiban : 57 koronát.

Hejőbábán : Bay Barnabás főgondnok jutalomkönyveket adott 80 kor. értékben. Lángi Gyula 10, Molnár Gyula 5 koronát; urvacsorát és bort 2 ízben Bay Barnabás, 4 alkalommal pedig a presbitérium tagjai adták; Molnár József gondnok egy énekeskönyvet 3 korona értékben, Molnár Lajos építési anyagot 100 korona értékben.

Hejőszalontán Isten dicsőségére adakoztak : 179 korona 59 fillért. Az egyház harmóniumot szerzett be a templomba 434 korona 24 fillér értékben, az urvacsorai jegyeket a presbitérium tagjai adták.

Ónodon : Vályi Nagy István urvacsorai bort és 100 koronát, Halász József kenyeret és bort, özv. Valkó Lászlóné (róm. kath.) kenyeret és bort, Túry Miklósné kenyeret, Molnár József bort, Soós István építési célra 10 korona értékű anyagot, Tresánszki Sándor ág. hitv. 5 korona, Kovács Mária urasztali szőnyeget és terítőt 98 korona értékben.

Alsószolcán : Isten dicsőségére adakoztak 88 korona 92 fillért.

Böcsön : Orgonaalapra 590 korona, urvacsorai jegyekre Kiss János egy alkalommal kenyeret, bort és 6 koronát, Orosz János kenyeret és bort, Boncsér Mihály kenyeret és bort, Dudás István kenyeret és bort, Hideg Dániel bort, Kis Károlyné, Homolya Zsófia kenyérre 5 koronát, Kozma László és neje, Kozma Borbála templomi szószékre bársonyterítőt 95 kor. értékben, Tóth István és neje Mácsi Zsuzsánna orgonára 118 koronát.

Tiszaszederkény : Az urvacsorai jegyeket ifj. Tálás Dániel, Ládi János,

alsó Fülep János, Horváth Bertalan lelkész, Biró Fülep János, Kis Józsa adományozták 72 korona értékben, özv. Fülep János urasztali terítőt készített 200 korona értékben, özv. Oláh Józsefné 50 koronát hagyományozott.

Tiszapalkonyán Isten dicsőségére 18 korona gyült össze.

Tiszaoszlár: Az urasztali kenyeret és bort a presbitérium tagjai adták. A község iskolai segélyre 64 koronát, büntetéspénz 21 koronát.

Nemesbikk: Urvacsorai kenyeret és bort adományoztak ifj. Bajnok János és neje Mátyus János és neje, Mihály Károly és neje, Bajnok Bálint és neje, Horváth János és neje, özv. Horváth Lászlóné. Az iskolás gyermekek Kálvin-szoborra 3 K 80 fillért, Hajdu János és neje, Vigh Lidia 200 özv. Kiss Sándorné 200 K alapítványt tettek. Az orgonára adakoztak: Maklár Pap Ernő lelkész 10, Kuki Ferencz tanító 10, Schvarcz Eliásné 1, Mihály Károly 5, Mihály Károlyné 5, Virág Sándor 5, Virág Sándorné és leánya 5, Rasky Gizella tanítónő 2 koronát, Király Sándor 40 fillért, ifj. Balog János 2, ifj. Török Sándor 1, özv. Kiss Károlyné 1, Kardos Kis Sándor, ifj. Szepsi János 3, id. Szepsi János 5 koronát, Weisz Sámuel 20 fillért, Kerti Tóth Sándor 2 koronát, Szabó Gyuláné 20 fillért, Hajdu Bálintné 20 fillért, Veres János 60 fillért, Vetési Sándor 4, ifj. Mészáros Sándor 1, Jászai Sándor 2, özv. Vetési Jánosné 2, id. Kiss Tamás 2, Kiss Péter 4, sz. Hajdu János 10, ifj. H. Balogh Sándor 2, Mihály János 1, Mihály Fáni 1 koronát Kovács János 60 fillért, Kovács László 1, id. Kovács Bálint 2, ifj. Kovács Bálint 1, Kovács Bálintné 1, Engi János 2, Engi Ferencz 5, Engi Imre 1, Engi Márton 1, id. Rácz Gábor 1, ifj. Rácz Gábor 1, Rácz Károly 1, Tóth Mihály 2, Gellérfi Pál 1 koronát, Gellérfi Miklósné 20 fillért, Kardos Dánielné 20 fillért, Kulcsár István 2, özv. Mészáros Jánosné 1, Mészáros Zsanet 1, özv. Bordás Dánielné 4, Mátyus Kálmán 2, Rónai Ferencz 1, V. Kiss Sándor 2, Bodnár József 5 koronát, Berzi János 40 fillért, ifj. Nyéki József 2, Hajdu Miklós 1, özv. Molnár Bertalanné 2, Hajdu Piroska 1 koronát, Budai Jánosné 50 fillért, Budai Ágnes 40 fillért, Kiss István 1, özv. F. Nagy Sándorné 2, Farkas János r. kath. 1, id. Szlovacek József 2, id. Oros Ignác 6, Mészáros Sándor 2, Szabó Ignác 3, Szabó Ignáczné 2, id. Oros Ignáczné szül. Bodogh Klára 4, Kovács Teréz 1, Gombos Sándor 1 koronát, özv. Gombos Imréné 40 fillért, Hajdu András 2, Gombos János 1, Nagy Sámuel 1, Nagy Bertalan 1, ifj. Antalik János 2, Antalik Juliska 2, Schön Arthur jegyzőgyakornok izr. 1, Bajnok Bohus 4, Bajnok Bohusné 4, Bajnok Erzsike 2, özv. Acsádi Jánosné 3, Acsádi István 2, legifj. Gellérfi János 1 koronát, Gellérfi András 20 fillért, özv. Fülep Mihályné 2, Dömsödi Sándor 1, Virág Ferencz 2, ifj. Czega Sándor 2, Vetési András 6, Vetési Pál 2, Hajdu István 3, id. Balogh Sándor 4 koronát, Acsádi Károly 60 fillért, Bajnok Sándor 9, Bajnok Sándorné 4, Bajnok Bertalan 2, Tóth Bódog 4 koronát, özv. Pápai Sámuelné 90 fillért, N. Tóth Sándor 5, Jászai Gyula 1, özv. Kiss Jánosné 1, id. B. Nagy Sándor 1, ifj. B. Nagy Sándor 1, Patvaros István 1, Szepsi Sándor 1, Szepsi Károly 1, Kapitány Sámuelné 1, Pápa

Sándor 4, Bodogh Albert 1, özv. Kiss Józsefné 1, Kiss Sándor 4 koronát Kiss Vinczéné 20 fillért, Deli Vilmos 1, V. Kiss József 1, Kiss Antónia 1, id. Bajnok János 2, Bajnok Zsuzsánna 1, Dömsödi Bálint 1, Dömsödi Klára 1, ifj. Kiss Lajos 2, ifj. Bajnok Jánosné 3, Lukács József 2, id. Gellérfi Sándor 2, Gellérfi Lidia 1, Gellérfi Vincze 1, Kiss Károly 1, Kiss Bálint 10, Kiss István 1, Vitai Kálmán 2 koronát, Orbán Márta 20 fillért, Csósz Mihályné 1, Sztrinka József 1, d. Gályász György 2, Gályász Gyula 2, Kgy. Tóth János 3, Kiss János 1, Lázár Albert földbirtokos r. kath. 30, Molnár Ernő 10, Boros Ferencz 5, Boros Mariska 1, ifj. Gellérfi János 2, Gellérfi Zsuzsánna 1, G. Hajdu Sándor, Hajdu László 2, ifj. Tanda János 2, Bassa József 2, id. Földvári István 1, ifj. Földvári János 1 koronát, Kuzmár János 20 fillért, Dudás István 40 fillért, Tóth Béla 2, Tóth Béláné 1, ifj. Tóth Béla 1, Kovács Lajos 1, özv. Kapitány Józsefné 1, ifj. Lácza József 1, Takács Márta r. kath. 2, Kardinál Antal r. kath. 1, Bajnok Ignác 4, Bajnok Ignáczné 2, Kulcsár Dánie 2, özv. Kiss Nagy János 2 koronát, Czega Zsófia 50 fillért, Czega István 1, Kocsordi Péter 1, Kocsordi Juliánna 1, özv. Kerekes Károlyné 2, Kerekes Margit 2, Szendrei Istvánné 2, özv. Mihály Jánosné 5, Mihály Ferencz 1, Csörsz Bálint 1, Kapitány Károly 1, özv. Jámbor Istvánné 2, Gellérfi Péter 2, özv. Horváth Lászlóné 5, Tóth Andrásné 2, Görgei Dániel 2, Kocsis Ferencz 2, Horváth István 2, ifj. Horváth István 1, Czakó Mihály 2, ifj. Tóth Gábor 1, ifj. Tóth Gáborné 1, ifj. Gellérfi Bertalan 1, ifj. Gellérfi Sándor 1, ifj. Gellérfi Sándorné 1, idős Balogh János 1, legifj. Balogh János 1 koronát, Demőre Máté 50 fillért, Papp Mártonné 50 fillért, özv. Fejes Istvánné 3, Koródi László 2, Bajnok Ágnes 1, id. Kertész Pál 1, Egy társaság 2, Horváth János 3, Horváth Jánosné 2, ifj. Horváth János 2, Horváth Juliska 2, Horváth Mariska 1, ifj. Tóth István 3 és neje Bodogh Klára 2, Kiss Bertalan 2, ifj. Kalóz Sándor 2, ifj. Balogh Dániel 1, özv. K. Hajdu Jánosné 2, Bódogh Tamás 2 koronát, Balogh Benedek 50 fillért, Balogh Mihály 50 fillért, Hajdu Magdolna 1, Balogh Sándor 2, Davidovics Hermann 5, Szabó Andor tiszaozlári tanító 3, Sturman Lénárd 25, bábai Kiss István 1, Balogh József 2, Szendrei Anna 1, ifj. Farkas István róm. kath. 1, Biczó Sándor 3, id. Tanda Jánosné 2, id. Nyéki József 2, Takács Mihály bábai s.-lelkész 1, Lukács Gyula 1, Nagy János. róm. kath. 1, Veres Károly 1, Veres Gábor Tiszaozlár 1, Nagy Bálint 2 koronát. Összesen 519 korona 20 fillér.

Felsőábrány: Az adakozás összege 32 korona.

Noszvajban: Az adakozás összege 130 korona, özv. Szepessy Józsefné az egyháznak egy temetőhelyet ajándékozott azzal a kikötéssel, hogy férjének, valamint az ő hamvai az általuk épített családi sírboltban háborítlanul nyugodjanak.

Bükkzsérczen: Az adományok összege 173 korona.

Cserépfaluban: Az adakozások összege 50 korona.

Vattán: Az adakozások összege 45 korona.

Sályban : Az adakozások összege 319 korona.

Tibolddarócson : Nagys. Bottlik István ur az urvacsorához kenyeret és bort adományozott 5 alkalommal, Farkas István egy alkalommal, Cseri József gondnok és neje Dósa Mária 20 korona, Dósa Károly és neje Szabó Zsuzsanna 6 korona, Máté Lajos 2 korona, Tóth Béla m.-keresztesi lelkész 10 korona, Gőr Józsefné Kos Erzsébet 2 korona, Somodi Béla r.-k. 5 korona, Stihalik Juliánna evangélikus urnő 5 korona, összesen 50 korona.

Borsodgeszten : Az adakozások összege 211 kor. 60 fillér.

Kisgyőrben : Az adakozások összege 169 korona 30 fillér.

Bükkaranyoson : Az adakozások összege 45 korona.

Borsodharsányban : Az adakozások összege 25 korona.

Maklárón : Egy magát megnevezni nem akaró 200 koronás alapítványt tett.

Hevesen : Heves és vidéke takarékpénztár 20 korona, özv. Vajda Sámuelné 10 korona, Harangozó Juliánna 10 korona, Balla Sándor gondnok hat alkalommal kenyeret, Kovács Mihály lelkész két alkalommal, özv. Balla Zsigmondné egy alkalommal, özv. Vajda Sámuelné két alkalommal, Albach Nándorné egy alkalommal bort adtak az urasztalára. Az őszi egyházmegyei gyűléskor Németh Lajos 2 hl. bort, többen mintegy 80 korona értékű ajándékot adtak.

Átányon : Szilágyi János volt gondok Isten dicsősége alpra 50 kor.-t., énekkar alpra 5 koronát, Pappszász Lajos és neje iskolás gyermekeknek könyveket, urasztalára Pappszász Lajos két alkalommal, Puky Miklós, Együd János, Madarász József egy alkalommal kenyeret és bort, Bedécs György egy alkalommal kenyeret adtak.

Tiszanánán : Vajda Bálint 48 koronát, egyesek 15 koronát, ifj Vajda Bálintné az urasztalára egy 60 korona értékű selyemkendőt, urvacsorához egyesek 24 kor. értékben kenyeret és bort adtak.

Poroszlón : Kálvin nevének emlékére különböző czélokra adtak : Gál Pál gondnok 200 korona, Dienes Imre 500 korona, Korsós Imre 100 kor., Zsolczai János 200 korona, Gacsal Ferencz 200 korona, Márki Géza 100 korona, Nemes Imre 100 korona, Domján Mihályné 100 korona, Gál Sándorné 100 korona, Szücs Bálint 20 korona, Kocsis Károlyné 5 korona, Gaál Ferencz lelkész és neje 85 koronát. Az urasztalára kenyeret adtak : Nemes Márton, Gacsal Ferencz, Nemes Balázs, Oláh András, Gacsal Imre, Gaál Ferencz.

Egerben : a) Aranykönyvbe jegyezték nevüket : Kozma Margit 5, Puy József 10, Varrók Béla 1, Veress Ilona 1, Veress Margit 1, Linke Ilona 5, Krivoss Béla 10, Kupecz Ödön 5, Lukács László 1, Balogh Ilona 1, Fülöpi Vilma 2, Gaál Erzsébet 10, Fodor Karolin 1, Egey Szilárd 5 koronával, Hodosi Imre 40 fillérrel, Petykó András 2, Záboly József (Amerikából) 5, Stohmayer Imre (Erdőkövesdről) 10, Kiss Jánosné 1 koronával.

b) a vallásban legjobb előmenetelt tanúsított növendékek számára ösztöndíjat adtak : Zsivora Sámuel tiszteletbeli főgondnok 1 drb 10 koronás

aranyat, dr. Lipcsey Péter főgondnok az elemi iskolai ref. növendékek részére 14 kor. Ugyane célra adott Szabó József 2 koronát.

c) Urvacsorai kenyér és bor beszerzéséhez hozzájárultak: dr. Lipcsey Péter főgondnok, Fekete Árpád, Tóth Ágoston, Nagy Bernát, Gönczy Károly, Szabó Lászlóné, Bajczer Miklós.

d) Szegényeink karácsonyi segélyezésére adakoztak: dr. Lipcsey Péter, Zsivora Sámuel, Tóth István 5 – 5 kor., Mecséry József 1 kor., Kiss Imre, Kéry Kálmán 40 – 40 fill., André László 1 kor., Deák Mihály 1 kor., Rádler Frigyes 1 kor., Isaák Gyula 1 kor., Orosz Ernő 1 kor., Egri Nyomda Részvénytársaság 5 kor., Veszelovszky Gusztávné 1 kor., dr. Hevesi Sándor 1 kor., Egri Takarékpénztár 1 kor., Baróthy István 1 kor., Orosz Mihály 1 kor., Fekete Árpád 2 kor., Janka Jenő 1 kor., L. Farkas Kálmán 1 kor., Bertha István 1 kor., Lieber Antalné 1 kor., Riháné 40 fill., dr. Kozma Endréné 1 kor., Oláh Lajosné 40 fill., Farczády László 1 kor., Beniczky Etelka 2 kor., özv. Urbán Imréné 40 fill., Bors Dánielné 40 fill., Füköhl István 40 fill., Szabó József 50 fill., Szarvas Lajos 1 kor., Tankó István 1 kor., Teleky Györgyné 50 fill., Bujdosó Sándorné 50 fill., Mátray Sandorné 1 kor., Velcsey Istvánné 2 kor., Ferber János 50 fill., Reinwald Sándor 40 fill., Bajczer Miklós 1 kor., Szathmáry József 1 kor., Reinwald Sándorné 2 kor., Kádoss István 40 fill., Fürsster János 50 fill., Farkas Lajos 1 kor., Kurusta Lajos 40 fill., Csányi Bálint 1 kor., Rigó György 30 fill., Tomory István 1 kor., Csik Imre 2 kor., Szabó Ella 1 kor., Pintér Józsefné 30 fill., Petykó András 1 kor., Fodor György 1 kor., Gaál Ferencz 40 fill., N N 60 fill., dr. Mészáros Béla 1 kor., Záboly József (Amerikából) 5 koronát.

e) Templom s parochia építésére szánt önkéntes megajánlásukat kifizették: Horváth Lajosné 10 kor., Bors Dánielné 20 kor., Feleky Györgyné 20 kor., Berzy Johanna 40 kor., Nagy Erzsébet 20 koronát.

f) Templomépítésünk céljaira Hevesvármegye törvényhatósága 10000 koronát szavazott meg. A földművelésügyi miniszter ur 378 m³ fenyőfa- és 25 m³ tölgyfaanyagot engedélyezett 78^{0/0}-os árkedvezményvel.

g) Templomépítésre fizettek: Alföldy Károly 250, Alföldy Gyula 25, Baróthy István 25, Bajczer Miklós 25, Bertha István 15, Boross Kálmán 1250, Balogh Lajos 10, Beniczky Etelka 25, Balogh Sándor 1504, Bors Dánielné 20, Bujdosó Sándor 1250, Csányi Bálint 20, Csik Imre 100, Egey Gyula 70, Elek István 50, Egri Nyomda Részvénytársaság 200, Fekete Árpád 150, Fekete János 10, Fodor György 10, L. Farkas Kálmán 50, Farczády László 100, Füköhl István 750, Farkas Lajosné 25, Garay György 1250, Gyurik Mihály 1250, Hecser Béla 25, Harangi János 250, Horváth Lajosné 10, Janka Jenő 1250, Kolosy Mór 100, Kiss Imre 25, Kéry Kálmán 1250, Kónig Ferencz 100, dr. Lipcsey Péter 200, Mecséry József 25, dr. Mészáros Béla 50, Müller Györgyné 15, Nagy Bernát 100, Neupauer Jusztina 15, Nánássy Imre 25, Orosz Kálmán 40, Pál Péter 25, Petykó András 10, Pintér Józsefné 3, Reinwald Sándor 1250, Ridó György 5,

Répás Béla 5, Sóhajda Kálmán 50, Szarvas Lajos 20, Szilágyi Zsigmond 5, Szabó József 10, Szalay Sándor 1250, özv. Szalay Jánosné 15, Szentkirályi Ödön 1250, Szoják Sándorné 10, Török Zoltán 25, Tanner Andrásné 25, Tomory István 25, Tankó István 20, Tóth Ágoston 50, Teleky Györgyné 20, Tóth István 750, Velcsey Istvánné 150, Váry Dezső 1250, özv. Veszter Imréné 15, Veszelovszky Gusztávné 1250, Varrók László 10, Vojtsek Gyuláné 5, Zsivora Sámuel 50, Márton Béla 25, dr. Kozma Endréné 25, Egey Szilárd 25, Reinwald Sándorné 20, Kaja István 10, Berzi Johanna 40, Márky Pál 5, Nagy Erzsébet 20 koronát.

Építkezések.

Vatta építkezésre fordított 250 koronát, Kisgyőr 2200 korona 76 fillért. Aranyos templomának rendbehozatalára 1778 korona 21 fillért, Borsodhar-sány 430 korona 60 fillért fordított. Emőd 3100 korona költséggel orgonát állított. Ládháza templomának megújítására 8683 korona 24 fillért áldozott. Kistokaj építkezésre 85 koronát fordított. Szirma 200 koronát költött építkezésre, Hejőcsaba 300 koronát, Sajókeresztur 500 koronát. Diósgyőr templomának megújítására 14000 koronát fordított. Miskolcz építkezéseinek összege 9362 korona 57 fillér. Eger templomra költött 238 koronát. Andornokon az iskola épületét 60 korona költséggel javították. Fleves templomát, lelkészlakát és iskoláját javította 416 korona költséggel. Átány 800 koronát költött javításokra. Tiszanána templomra 500 koronát, paróchiára 683 koronát költött. Poroszló iskolára 468 korona 70 fillért, paróchiára 773 korona 63 fillért költött. Egerlövő orgonára 55 koronát, tanítói lakra 118 korona 50 fillért, paróchiára 40 koronát költött. Ároktő 100 koronát fordított javításokra. Mezőcsát 1330 koronát fektetett építkezésbe. Mezőnagy Mihály 4157 korona 06 fillér erejéig építkezett. Mezőkeresztes ujitásokra 988 korona 30 fillért költött. Igriczi javításokra 500 koronát fordított, Tiszatarján 415 koronát, Tiszakeszi 400 koronát. Tiszadorogma lelkészlak építésére s egyházi épületeinek jókarba hozatalára 12125 korona 09 fillért költött. Hejőbába javított 200 korona erejéig. Ónod építkezett 764 korona 23 fillér költséggel. Böcs építkezésre fordított 6420 korona 62 fillért, Tiszaszederkény 3120 koronát. Tiszaoszlár építkezéseinek összege 665 korona 84 fillér.

Ezen esperesi jelentés tudomásul vétetik s jegyzőkönyvünkbe egész terjedelmében felvételni határoztatik.

8. Az esperesi jelentéssel kapcsolatban id. Sólyom Gyula h. esperes a tisztelő szeretet meleg hangján üdvözli egyházmegyénk gondnokát, Báró Vay Elemér ur Öméltóságát, abból az alkalomból, hogy ő császári és királyi Felsége Borsodvármegye és Miskolcz

törvényhatósági joggal felruházott város főispánjává kinevezni méltóztatott.

Közgyűlésünk mély tisztelettel járul az üdvözléshez, kívánván, hogy szeretve tisztelt gondnokunk egyházunk és hazánk javát úgy a polgári, mint egyházi életünk körein belül elfoglalt állásaiban soká munkálhassa.

9. Az esperesbeiktatás alkalmából megemlékezvén közgyűlésünk arról, hogy egyházmegyénk korra és érdemre messze kimagasló lelkésze, Főtisztelendő és Méltóságos Kun Bertalan püspök ur, kit velünk együtt érző lelke bizonyára örömnepünkön való részvételre indítandott volna, ha — reménységünk szerint — muló gyöngékedése ágyhoz nem szegeznék: Dr. Tüdős István, Bodolay István, Pappszász Lajos és Huszty Béla tagokból álló küldöttséget küld ki, hogy szeretett főpásztorunk előtt egyházmegyénk közönségének személyéhez való igaz ragaszkodását, őszinte és odaadó szeretetét s azon hő óhaját kifejezésre juttassa, hogy életének alkonyát derült, tiszta fényvel vonja be s minél tovább nyújtsa a kegyelemnek örök Istene.

Küldöttség visszatérve küldetéséből, örömmel jelenti, hogy Főtisztelendő püspök ur Öméltósága kegyesen fogadta egyházmegyei közgyűlésünk üdvözlését s Isten áldását kéri az egyházmegye összeült képviselőire és áldásos munkájokra.

Örvendetes tudomásul szolgál.

10. Az esperesi jelentésből arról értesülvén egyházmegyénk közönsége, hogy id. Sólyom Gyula h. esperes, tanácsbíró és pénztárnok az egyházmegyénél elfoglalt állásairól, arra való hivatkozással, hogy életének felét az egyházmegye szolgálatában töltve, különösen az utóbbi félév nagy munkája alatt megfáradt: összes állásairól lemond,

közgyűlésünk azon pontos és az egyházmegye közönségének teljes elismerésére méltó működésért, melylyel az elárvult esperesi hivatalt féléven keresztül vezette, a leghálásabb köszönetét fejezvén ki, az igaz szeretet és ragaszkodás

meleg hangján kéri az állásairól lemondani szándékozót, elhatározása megmésítésára s arra, hogy kipróbált s nélkülözhetetlen erejét egyházmegyénk javára tovább is értékesítse, mire id. Sólyom Gyula, látva a személyéhez ragaszkodó szeretet élénk nyilvánulásait, a kérésnek engedett s lemondását visszavonta.

11. Az esperesi jelentés a mélységes bánat hangján emlékezik meg néhai Nagy Ignác miskolci lelkész, esperes, 1909 okt. 30-án bekövetkezett haláláról, mely megdöbbenő hirtelenséggel ragadta el őt kedvesei közül, munkálkodásának annyira szeretett szinteréről.

Egyházmegyei közgyűlésünk szomorú megilletődéssel emlékezik meg a férfiuról, ki egyházmegyénk közügyeit majdnem egy negyed századon át odaadó buzgalommal, lankadatlan kitartással, soha szünetet nem tartó hűséggel munkálta. — Előbb mint tanácsbíró, majd mint pénztárnok élénken közreműködött, mint 6 éven át esperes, vezérként irányított abban, hogy a félbe nem szakadó fejlődés és előrehaladás útján — közegyházunk javára, Istennek dicsőségére — az anyagi gyarapodás mellett az erkölcsi és szellemi erősödés magaslatának elérése legyen egyházmegyénk működésének eredménye. Azért fájdalmas és leverő, azért részvétet keltő, hogy a kegyetlen hirtelenséggel közbelépő halál félbeszakítá munkáját s elrabolta őt kedveseitől. Midőn most a tavasz varázshatalma zöld pázsit virág himzett szőnyegével vonja be a hantot, mely a nyugodni tért porsátorra borul, egyházmegyénk közönsége résztvevő szívvvel fordul a fájdalom dulta hitvesi s gyermeki szivekhez, kérve reájok minden jókra kiáradó kegyelmét. Annak, ki hatalmas gyász sötétjében, sirok borzalmas éjszakájában, hit által megláttatta velünk a feltámadás és élet amaz örök Fejedelmét, kinél fájdalomunkban enyhületet, könnyeink omló zápora közt vigasztalást, lelkünk lázadásra készítő keservében nyugasztalást találunk.

12. Mintha gúnyolni akarna a sors, mintha az emberi erő végtelen gyöngeségéről akarna bennünket meggyőzni, mintha sziveinket válogatott kinzásaival akarná gyötörni: úgy tűnik fel még hónapok múltán is a megdöbbenő hír: meghalt Bódogh Tamás. Az őserőtől duzzadó, az életkedv túlradó erőiben dusan bővelkedő, magának még nagyon hosszú jövődőt jósolgató férfiú 62 éves korában, hirtelen, pár pillanat alatt sötét enyészet martaléka lőn. Mintha maga is félt volna szemtől-szembe támadni a halál: orvul támadá s úgy ejté el őt.

Egyházmegyénk közönsége, mely előtt annyira szeretett volt az elhunyt lelkipásztor egyénisége, a fájdalom és részvét mélységes érzetével őrzi szívében a Bódogh Tamás mindnyájunknak kedves emlékét. Az ő szerető jó szive, mely minden nemes ügy mellett buzgott, az ő határozott, egyenes jelleme, mely a Rákócziak adományozta emődi paróchiális funduson, hol 21 éven át hirdette az Igét, mintha még aczélosabbá vált volna; az ő minden körülmények között izig-vérig magyar gondolkozásmódja, mely az ő kurucz daczosságával ragaszkodott a mai modernségével dicsekvő gerincztelenséggel szemben a tiszteletre méltó ősök csufolt maradiságához, de ugyanakkor a magasztos lelkesültség lángzó szenvedélyével adta át magát a kort mozgató magasztosabb eszmék szolgálatába, példázva, hogy az ő magyar gondolkozásmód s az annak izzó tüzeiben felolvadva s hason állásra alkalmassá válva, hozzá simuló modern eszmék hódító ereje a mi református anyaszentegyházunk s magyar hazánk egész jövődöbeli nagyságának legbiztosabb záloga: mindezek tették őt szeretetté mindenek, tiszteltté az őt közelebbről ismerők s különösen az emődi reformátusok gyülekezete számára. Az Ur áldja meg az ő Krisztusa evangéliumának hű munkását a siri földben és mennyei hazájában; az Ur legyen világossága az elköltözésével sötétségbe vitt özvegyének s árváinak.

13. Az esperesi jelentés a fájdalom és megilletődés hangján emlékezik meg Mindszenti Imre ároktői lelkész elhunytáról. Az

egyházmegyénkben alig pár évet töltött buzgó lelkipásztor a gyötrő betegségek folyton tartó ostromai alatt sem szünt meg építeni az ő Krisztusának országát s midőn a test erőtelensége miatt nem szolgálhatta őt a lelkipásztort legmegilletőbb helyen: a szószéken, az erős lélek, melynek Krisztus volt minden mindenkben, munkára készíté, hogy íróasztala mellett tegyen bizonyosságot az ő hűségéről. 43-ik évében bekövetkezett halálát özvegy és apró gyermekek gyászolják.

Közgyülésünk az Ur sokra hivatott szolgáját mély bánattal látta a már régen ismert vég rettentő karjai közé omlani s nem merve kutatni a Főbölcsesség kinyomozhatatlan tanácsát, megnyugvást abban az Igazságosságban keres, melyet végtelelen jóság övendez; hogy aki hiv volt itt alatt, jutalma mennyben nagy léssen; hogy aki itt talentumait az Ur tetszése szerint kamatoztatta, mulandó és romlandó helyett nyert örök és romolhatatlan életet.

14. Az esperesi jelentés kapcsán részvétellel értesül közgyülésünk a hivataloskodása néhány éve alatt szép reményekre jogosító Zarándy István bükkaranyosi tanítónak 24-ik életévében bekövetkezett gyászos elhunytáról.

A hű munkás áldott emlékezete legyen megörökítve egyházmegyei közgyülésünk jegyzőkönyvének lapjain s a korán elköltözött, ki még csak kezdte ismerni az életet, találja meg hűsége jutalmát a mennyben!

15. Az esperesi jelentésből meghatódás érzelmével értesül egyházmegyénk közönsége a testvér gömőri egyházmegye azon gyöngéd és testvéri résztvevő indulatról tanuskodó figyelméről, hogy néhai boldog emlékü Nagy Ignác esperesünk elhunyt felett érzett fájalmát h.-esperesünk előtt tolmácsolni szives volt.

Közgyülésünk a testvér gömőri egyházmegye részvételének ezen kifejezéséért hálás szívvvel mond forró köszönetet.

16. Kerekes Zsigmond gyülestről való elmaradásának igazolását elmulasztván,

a szokásos büntetéspénz megfizetésében elmarasztaltatik.

17. A Bükkzsérczen 1909 szeptember 12-én megválasztott Molnár Gyula bükkzsérczi lelkészi állásba

1909 okt. elsejei dátummal beerősítettik.

18. Az 1909. év december hó 12-ik napján miskolczi lelkészszé választott

Tóth Béla hivatalába beerősítettik.

19. Az 1910. év január hó 30-án Emődön megejtett választási közgyűlésen meghívás utján *emödi* lelkészszé választott

Nagy Lajos hivatalában megerősítettik.

20. Az 1910. év február hó 20-án mezőkeresztesi lelkészszé választott

Szabó András hivatalában megerősítettik.

21. A cserépfalusi tanítói hivatalra megválasztott

Batta József hivatalában megerősítettik.

22. Batta József tanító

a hivatali esküt a közgyűlés színe előtt leteszi.

23. László Sándor, Dávid Károly, Novák Lajos, Kerekes Kálmán segédlelkészek

az egyházmegye kebelébe felvették.

24. Olvastatott Illyés János egyházmegyei főjegyzőnek hivataláról való lemondását magában foglaló levele.

Közgyűlésünk mély sajnálattal látja osztatlan szeretetben álló főjegyzőjének a makacs kór által való lekötöttségét és hálás köszönettel adózáván azon lelkes s

nagyértékű munkásságnak, melyet több évi aljegyzősége és főjegyzősége alatt egyházmegyénk javára áldozott, fájdalmas szívvvel, mindazonáltal azon jó reménységgel fogadja el lemondását, hogy az Ur, ki csapásaival meglátogatta, hajlandó lesz hozzá kegyelmével s Istentől áldott talentumait értékesítheti még egyházmegyénk javára.

25. Olvastatott a segélyosztó bizottság következő jegyzőkönyve:

J E G Y Z Ő K Ö N Y V,

amely felvétellett Miskolczon, 1909 november hó 3-ik napján, az alsóborsodi ref. egyházmegye segélyosztó bizottságának üléséről.

1. Elnök előterjeszti, hogy a rendelkezésre álló segélyösszegek a püspöki hivataltól nyert kimutatás szerint a következők:

Államsegélyből 1280, Szükösi-Hollandi tárból 240, Baldácsi-alapból 857·14, Tolcsvai Nagy Gedeon-alapból 300, szegény lelkészek részére 5, összesen 2682 korona 14 fill.

A bizottság az előterjesztést tudomásul veszi.

2. Elnök felhívja a bizottságot, állapítsa meg a segélyezendők névsorát s az összegeket, amelyek az egyes czimeken kiadandók.

Bizottság a következőleg állapítja meg a segélyezendők névsorát és segélyösszegét:

I. Államsegélyből: egyházmegyei közigazgatási pénztárnak 1000, Hejőbába és Ujlőrinczfalva paróch. könyvtára 20, özv. Asztalos Ferencné 100, özv. Pósa Mihályné 40, özv. Ruttkay Menyhértne 40, özv. Juhász Jánosné 30, özv. Petyke Pálné 40, özv. Czövek Istvánné 10, összesen 1280 kor.

II. Szükösi-Hollandi tárból: egri vallás- és énektanító 100, özv. Takaró Gáspárné 30, özv. Czövek Istvánné 30, Papp Mihály árvái 80, összesen 240 kor.

III. Bátor Baldácsy-alapból: Ágoston Sándor 200, özv. Végh Györgyné 100, özv. Kiss Gyuláné 50, özv. Csordás Dánielné 50, özv. Prágay Lajosné 100, özv. Kerekes Károlyné 60, Apostol Mária 60, Molnár-árvák 80,

özv. idősb Fűrj Lajosné 40, özv. ifj. Fűrj Lajosné 100
Varga-árvák 17·14, összesen 857 korona 14 fill.

IV. Tolcsvai Nagy Gedeon-alapból: Mályi-i egyház
100, Molnár József 40, Réthy József 40, Füsti Molnár
Lajos 40, Hörömpő Jolán 40, könyvekre 40, összesen
300 kor.

V. Segélyből özvegy lelkésznek részére: özv. Kere-
kes Károlyné 5, összesen 5 kor.

K. m. f.

Sólyom Gyula, Huszthy Béla, Dr. Tüdős István.
e. m. tanácsbíró, elnök.

Tudomásul vétetik.

26. Egyházkerületünk őszi közgyűlésének 79. sz. jegyzőkönyvi
pontjával arra hivatván fel egyházmegyénk, hogy a Dr. Finkey-
Ferencz által tervezett „Szabályrendelet-Gyűjtemény“-re tegye meg
észrevételeit; e felhívásnak egyházmegyei közgyűlés a következők-
ben tesz eleget:

A tervezet általánosságban jó és elfogadható. Rész-
leteiben a következő módosításokat ajánlja egyházmegyénk:

1. Az I. fejezetbe 3-ik pontul beiktatandó az 1894.
évi tav. e. k. j. 10. p., amely a gyülekezetek *több* sza-
vazatát állapítja meg.

2. A II. fejezetből a 3-ik pont, mint felesleges, tör-
lendő.

3. A III. fejezetbe beiktatandó új pont gyanánt az
1891. t. e. k. k. j. k. 40. p., amely az *egyházmegyei*
felterjesztésekről szól.

4. E III. fejezetnek 4. pontjába csak a *kerületi jegyző-*
könyvben levő szabályrendeletek vétessenek fel.

5. Az V. fejezet 2. p. felesleges s így törlendő.

6. A VI. fejezet 17. pontja helyes, de mielőtt az ott
említett szabályzat felvétetnék a gyűjteménybe, kívánatos-
nak tartaná egyházmegyénk a szabályzat átnézetését s
esetleg újabbnak a készíttetését.

7. A XII. fejezet 8. pontjába az *esküminták felveendők*, kipótolva a tanítók esküjének mintájával, amely az 1895. évi tavaszi egyh. ker. j. k. 12. pontjában van. Valamint felveendő a *tanárok* eskümintája is.

8. A II. szakasz I. fejezetének 4. pontja, mint felesleges, törlendő.

9. A II. szakasz II. fejezetének 1. pontja felesleges.

10. A III. szakasz 2. pontja felesleges.

11. Az V. szakasz 5. pontja revízió alá vétethető az ügyrend s ugy veendő fel, amennyiben arra szükség volna.

12. A VI. szakasz I. fejezetének 9. pontja felesleges, törlendő.

13. A VI. szakasz II. fejezetének 11. pontja felesleges, törlendő.

14. A VI. szakasz II. fejezetének 19. pontja felesleges s így törlendő.

15. A VI. szakasz IV. fejezetének 23. pontja összehasonlítandó az 1890. évi tav. ker. határozattal s függőben hagyandó.

27. Olvastatott a közalapi bizottságnak Miskolczon, 1910 január hó 31-ik napján tartott üléséről felvett következő jegyzőkönyve.

JEGYZŐKÖNYV

az alsóborsodi ref. egyházmegye közalapi bizottságának Miskolczon, 1910 január 31-ik napján tartott üléséről.

Jelen vannak az alólirottak

1. id. Sólyom Gyula h. esperes, mint elnök üdvözölvén a megjelenteket, kéri az 1909-ik évi „Elszámolás“-t vizsgálat alá venni az egyházmegyei országos közalapi járulékokról.

Bizottság az alsóborsodi ref. egyházmegye 1909-ik évi országos közalapi járulékaikról szerkesztett „Elszámolás“-t vizsgálat alá vevén s azt minden pontjában szigoruan meg is vizsgálván, *megállapítja, hogy az előirt*

járulékok úgy szerepelnek az „Elszámolás“-ban, a mint azokat az egyetemes konventi közalapi bizottság véglegesen meghatározta, vagyis az évi járulékok összege 5038 kor. 56 f. volt előírva.

Megállapítja bizottság, hogy ebből az 5038 kor. 56 f. előirt összegből kifizettetett 3611 kor. 60 f.; hátralékban maradt 1909. decz. 31-én 1426 K 96 f.

A reformációi perselypénzből s más tőketermészetű jövedelemből befolyt: 109 kor. 01 f.

Összes *Bevétel* volt tehát: 3720 K 61 f

„ *Kiadás* „ „ 3584 K 21 f

Pénztári maradvány: 136 kor. 40 f., amely összeg azonban időközileg szintén elküldetett a Magyar földhitelintézethez.

Hátralékban vannak: Borsod-Geszt 54·88 K; Bükk-Aranyos 50·64 K; Bükk-Zsércz 62 24 K; Cserépfalu 154·24 K; Diósgyőr 162 16 K; Egerlövő 92 80 K; Igriczi 80 K; Kistokaj 46·96 K; Nyék; 21·92 K; Mezőkeresztes 284 72 K; Noszvaj 102·24 K; Ónod 78·88 K; Sály 72 K; Tiszakeszi: 152·88 K; Ujlőrincfalva 10 40 K.

2. Elnök bemutatja az 1910-ik évre szóló közalapi előírást s kéri annak egyházmegyei bizottsági megerősítését.

Bizottság az 1910-ik évre szóló közalapi előírást elfogadja, aláírja s az egyházkerületi bizottsághoz felterjeszti.

K. m. f.

Dr. Tüdös István,
biz. tag s helyettes jegyző.

Huszty Béla,
e. m. t.-bíró.

Tudomásul vétetik.

28. Olvastatott az egyházmegyei számvevőszéknek 1910. évi február 21-ik napján tartott üléséről felvett jegyzőkönyv, melynek értelmében elfogadásra ajánlja az egyházmegyei pénztárnoknak az 1909. évi számadásokra vonatkozó felmentését, amennyiben a pénztár rendben találtatott:

Egyházmegyei közgyűlés tudomásul vevén a számvévőszék jegyzőkönyve alapján, hogy az egyházmegyei pénztárban minden rendben találtatott: idb. Sólyom Gyula egyházmegyei pénztárnokot az 1909. évi számadásokat illetőleg elismeréssel és köszönettel felmenti, megállapítván egyházmegyei közgyűlés, hogy az egyházmegye pénztári forgalma az 1909-ik évben a következő volt:

1. Egyházmegyei és egyházkerületi pénztárnál: Bevétel 7326 K 90 fillér, kiadás 7326 K 90 fillér.

2. Özvegy- árva és szükösi pénztárnál: Bevétel 6208 korona 32 fillér, kiadás 5946 K 86 fillér, maradvány 258 K 46 fillér.

3. Egyházmegyei közigazgatási pénztárnál: Bevétel 20841 K 52 fillér, kiadás 19857 K 34 fillér, maradvány 984 K 18 fillér.

29. Olvastatott özv. Nagy Ignáczné kérvénye, melyben magára nézve kiterjeszteni kéri mindazon kedvezményt, melyet egyházkerületi szabályrendeletünk azon özvegyek számára biztosít, akiknek férje november 1. után halt el.

Kapcsolatosan olvastatott Nagy Lajos s.-lelkésznek folyamódványa, melyben néhai Nagy Ignácz elhunytával megüresedett miskolci lelkészi állásnak az 1910. évi május 1-től, az 1911. évi április 24-ig terjedő időre a felés lelkézség megadását kéri.

Egyházmegyei közgyűlésünk, Nagy Lajos s.-lelkész kérelmével szemben, méltányolva b. e. Nagy Ignácznak nemcsak a miskolci egyháznál, de az alsóborsodi ref. egyházmegyénél szerzett érdemeit, odaadó munkásságát és páratlan hitbuzgalmát, de méltányolva az elhunyt hátrahagyott nagyszámu családjának szerény anyagi helyzetét, özv. Nagy Ignácznét — káplántartás kötelezettsége mellett — a miskolci lelkészi állás teljes jövedelmének élvezetében 1911. évi április 25-ig meghagyja, mely intézkedést Nagy Lajos kérelmével szemben annyival is inkább méltányosnak találja, mert az özvegyet alig két nap választotta el attól az időtől, melynek elkövetkezte

esetén a most engedélyezett jövedelem élvezete részére szabályrendeletileg biztosítva van.

30. Olvastatott a nyugdíjbizottságnak Miskolczon. 1910. évi január hó 3-ikán tartott ülésről felvett következő jegyzőkönyve:

JEGYZŐKÖNYV

az alsóborsodi ref. egyházmegye nyugdíjbizottságának Miskolczon, 1910 január hó 31-én tartott üléséről.

Jelen vannak az alólirottak.

1. id. Sólyom Gyula h.-esperes, mint elnök üdvözölvén a megjelenteket, kéri az egyházmegyénél befolyt s a nyugdíjintézet pénztárába 1909-ben befizetett járulékokról készített számadás megvizsgálását.

Bizottság a bemutatott s három példányban elkészített számadást megvizsgálván, a törzskönyv adataival és egyéb okmányokkal egybehasonlítván, megállapítja:

Bevétel volt: belépési járulékbán 8115 K 75 fillér., tagsági díjban 3714 K 08 fill., fentartói járulék 2650 K 06 fill., késedelmi kamat 28 K 84 fill., perselypénzben 89 K 74 fillér, összes bevétel tehát 14,598 K 47 fillér.

Kiadás, vagyis a nyugdíjintézeti pénztárba elküldett: Belépési járulékbán 7900 K 34 fill., tagsági díjban 3533 K 57 fill., fentartói járulékbán 2425 K 90 fill., kamatban 27 K 59 fill., perselypénzben 92 K 32 fillér, összesen 13,979 K 72 fillér s így a pénztári maradvány 618 K 75 fillér, amely időközileg már elküldetett.

2. Elnök kéri a bizottságot, hogy állapítsa meg az előírás és az eredmény viszonyát, amelyből kitűnjék egyházmegyénknek a nyugdíjintézettel szemben fennálló helyzete:

Bizottság megállapítja, hogy egyházmegyénkre az 1909-ik évre a következő járulékok voltak előírva: Belépési járulékbán 8837 K 44 fillér, évi tagsági díjban 4615 K 93 fillér, fentartói járulékbán 2983 K 54 fillér, összesen 16,436 K 91 fillér.

Az előbbi pontban felsorolt bevételi címeknek beszámítása után 1909. december hó 31-én hátrálék: Belépési járuléknál 721 K 69 fill., évi tagsági díjnál 901 K 84 fill., fentartói díjnál 333 K 48 fill., összesen 1957 K 01 fillér.

3. Elnök kéri jegyzőkönyvbe venni s az egyházmegyéhez felterjeszteni, hogy a belépési járulékokra adott egyházkerületi segély nem volt oly mérvű, mint a minőt az egyházkerületi lelkészek vártak; ugyanis a belépési járulékot az egyházkerület a hollandi-szükösi tárból csupán 75⁰/₀-ig fedezte s annak ²/₅-ét fizette ki az egyházkerületi pénztár minden jogosult egyén után.

Bizottság e jelentést jegyzőkönyvbe foglalja s tudomásulvétel végett ezt is felterjeszti az egyházmegye közgyűléséhez.

K. m. f.

Dr. Tüdős István,
biz. tag és helyettes jegyző.

Huszthy Béla,
egyházmegyei t.-bíró.

Tudomásul vétetik.

31. A mályii leányegyház mult őszi közgyűlésünk jegyzőkönyvének 17. pontjában az előkönyörgő-tanítói lakon szükségelt ujtítás tervének és költségvetésének, továbbá a költségvetési összeg fedezetéül szolgáló s rendelkezésükre álló és a fedezeti hiány nagyságáról szóló jelentésének az egyházmegyei számvevőszékhez, a számvevőszék pedig a mályii leányegyház részére kiutalható segély összegének mérvére nézve egyházmegyénkhez terjesztendő véleményes javaslat beterjesztésére utasított.

Közgyűlésünk, amennyiben az ide beterjesztett költségvetés alapján a számvevőszéknek már el is fogadott javaslata folytán a kérvény tárgytalanná vált, felette napi-rendre tér.

32. Olvastatott az ujlőrinczfalvai egyház presbitériumának és közgyűlésének azon határozata, mely szerint presbitériumának létszámát 4-ről 6-ra emeli fel s e határozat jóváhagyását kéri.

Közgyűlés az ujlőrinczfalvai egyház presbitériumának és közgyűlésének a prebistérium létszámának 4 helyett 6-ban való megállapítására vonatkozó határozatát, az egyház helyi viszonyainak mérlegelésével, helybenhagyja.

33. Az ujlőrinczfalvai egyház a lelkészlakon nyári konyhát, a templom déli bejáratához előcsarnokot szándékozik építeni, s mivel ezek csak kisebb építkezések, tervek és költségvetés beterjesztésének mellőzését s ez építkezések keresztülvitelére az engedély megadását kéri.

Közgyűlés az engedélyt a hivatkozott okoknál fogva megadja.

34. Olvastatott az ujlőrinczfalvai egyház folyamodványa, melyben arra való hivatkozással, hogy Hevesvármegye kir. tanfelügyelője az egyház iskoláját bezárta s az egyháznak tanítói állás szervezése érdekében a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz benyújtott segélykérvénye a költségvetésen kívüli állapot miatt eredménytelenül nem járt, a tanítói állás szervezésére és tanítói lak építésére irányuló szándékát ugy anyagi, mint erkölcsi támogatásával elősegíteni kéri.

Közgyűlésünk, amennyiben az ujlőrinczfalvai egyháznak tanítói hivatal felállítása iránt már eddig tett lépései azt bizonyítják, hogy az egyházközséghez közelebb fekvő tanyákon szétszórtan lakó hiveink és iskolaköteleseink az iskola beállításának sikerülte esetén intenzivebb gondozásban részesülnének: elvileg hozzájárul a tanítói hivatal felállításához és megengedi, hogy annak felállítására s iskola és tanítói lak építésére az egyház a kezdeményező lépéseket tegye, a maga részéről e cél elérése érdekében támogatását szívesen igérvén. — E határozat tudomásulvétel és elvi hozzájárulás végett az egyházkerületi közgyűléshez felterjesztetik.

35. Az ujlőrinczfalvai egyház iskola és tanítói lak építésére a főt. és mélt. konventhez egyszersmindenkori 1200 kor. segély megadását kérő folyamodványának fölterjesztését kéri.

A mennyiben a segélyezésre vonatkozó konventi tárgyalások csak a jövő tavasz folyamán lesznek folyamatban s a kérvény nincsen felszerelve költségvetéssel, az egyház e költségvetés beszerzésére s a kérvénynek azzal való kiegészítésére s az így felszerelt kérvénynek őszi egyházmegyei gyűlésünkhöz való terjesztésére utasíttatik.

36. Az ujlőrinczfalvai egyház iskola építéséhez egyházmegyénk anyagi támogatását kéri.

Közgyűlésünk utasítja az egyházat, hogy az építés esedékessé válása idején egyenesen az egyházmegyei számvevőszékhez terjessze be kérvényét; egyúttal a számvevőszék is utasíttatik, hogy a hozzá beérkezett segélykérvényt tárgyalja, a kiutalandó segély mérvéről s fedezeti módjáról közgyűlésünkhöz jelentést tegyen.

37. Az ujlőrinczfalvai egyház iskola és tanítói lak építéséhez a főt. egyházkerülethez 2000 K segélyért folyamodik.

Közgyűlésünk a kérvényt a legmelegebb pártolással terjeszti fel az egyházkerületi közgyűléshez, ám a felterjesztés idejéül a sokkal alkalmasabbnak látszó őszi közgyűlést jelöli meg.

38. Az ujlőrinczfalvai lelkész egyházmegyei mérnöki hivatal szervezését indítványozza, azon megokolással, hogy annak beállítását az egyházmegye területén mindig folyamatban lévő építkezések, továbbá a földméréseknek fölmerülő szüksége teljesen indokolja

Közgyűlésünk a mérnöki hivatal szervezésének szükségességéről nem lévén meggyőződve, annak beállítását annyival inkább mellőzi, mert a szükséges fedezet hiánya arra különben is kényszerítené.

39. Az ujlőrinczfalvai egyház kéri, hogy a mennyiben az egyház tulajdonát képező lelkészi és tanítói földek meggyőződése

szerint „nagyon is meg vannak sértve,“ e földeket az egyházmegyei pénztár terhére egyházmegyei mérnökkel méresse fel.

Közgyűlésünk a kérésnek nem tehet eleget, mert külön e czélt szolgáló mérnöki hivatala nincs s egyházmegyénk pénztára sincs olyan helyzetben, hogy e czél szolgálatára összegeket áldozni képes volna; utasítja az egyházat, hogy a lelkészi és tanítói földek épségben maradására minden tőle telhetőt megtegyen s ha ügyészi beavatkozás szükségét látja fenforogni, egyházmegyei ügyészükhöz forduljon.

40. Az ujlőrinczfalvai lelkész az iránt folyamodik, hogy egyháza, tekintettel a környéken nagyobb számban szétszórtan élő hitfeleinkre, a kiknek évenként egynéhány alkalommal való felkeresése tetemes fuvarköltséget emésztene meg, missziói egyházzá alakíttassék.

Közgyűlésünk, amennyiben azok az adatok, melyek indokolttá tennék az egyház missziói jellegűvé tételét, hiteles alakban nem fekszenek előtte, utasítja lelkészt, hogy őszi közgyűlésükhöz a szükséges adatokkal, kimutatásokkal felszerelve, küldje be kérvényét.

41. Olvastatott Szalóczy Pál mezőcsáti lelkész kérvénye, melyben a sárospataki főiskola tápintézetében alapított ingyenes helynek Pál nevű VI. oszt. tanuló fia részére való adományozását kéri.

Az alapítvány Szalóczy Pál mezőcsáthi lelkész Pál nevű fia részére megadatik.

42. Olvastatott Halászy József tiszadorogmai és Kenyeressy Károly geleji lelkészek kérvénye, melyekben a miskolci felsőbb leányiskolában tanuló leányaik részére az egyházmegyei leányneveldei alap kamatait kéri.

Közgyűlésünk a kért kamatot Halászy József tiszadorogmai lelkész Etelka nevű leánya részére adja ki.

43. Tóth István egri lelkész beterveszi missziói jelentését.

Tudomásul szolgál és az egyházlátogatási jegyzőkönyvvel felszerelve, az egyházkerület útján a főt. és mélt. konventhez felterjesztetik.

44. Az egri lelkész missziói jelentéséből a felemelő öröm érzetével értesült egyházmegyénk közönsége Hevesvármegye törvényhatósági bizottsága 1909. év dec. 18-án tartott közgyűlésének azon nagylelkű határozatáról, melylyel az egri ref. egyház templomépítési céljaira az 1910. évtől kezdődő 5 évi 2—2 ezer korona fizetési kötelezettséggel összesen tízezer koronát szavazott meg.

Közgyűlésünk örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy Hevesvármegye fenkölt gondolkozásu közönségének mélyen érzett háláját és köszönetét kifejezni, és reá Isten áldó kegyelmének bő mértékben való kiáradását kérni siessen.

45. Az egri lelkész missziói jelentéséből hálás szive mélyen érzett örömevel értesült egyházmegyénk közönsége arról, hogy nagymélt. dr. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter ur 1909. év okt. 6-án 75421/B.—2. sz. a. kelt magas rendeletével az egri egyház templomépítési céljaira 378 m³ fenyő- és 25 m³ tölgy-épületfaanyagot 78% árkedvezménnyel adományozott.

A fejlődő és reményünkben még többről-többre haladó egri egyház életében fordulópontot képezend, midőn az Istenét dicsőítő, énekben és imádkozásban magasztaló hivek gyülekezete az imádságnak egy az Ur nevéhez méltó hajlékában gyűlhet össze, hogy hálát adjon Istennek, ki azoknak szivét, kik hatalmasok tenni, hajlandóvá tette törekvéseiknek, céljaiknak előmozdítására segítő kézzel sietni, s akkor önméltóságáért is száll majd a hálás sziv imája, hogy a kinek dicsőségére hajlékot emelni oly hathatósan segített: segítse törekvéseiben, áldja munkájában, hordozza kegyelmes karjain, s anyaszentegyházunknak még sokáig lehessen disze, oszlopa.

46. Olvastatott az egeri lelkésznek vallássérelmi ügyben a főtiszt. egyházkerületi gyűléshez intézett kérvénye, melyben a következő négy pont alatt foglalja össze sérelmeit:

1. Az angol kisasszonyok egeri érseki leánynevelő intézetében a róm. kath. hitoktató a ref. növendékeknek vallástani jegyet osztogat.

2. Az így nyert vallástani jegy alapján a ref. növendékek felsőbb osztályba bocsáttatnak.

3. A beiratkozott protestáns növendékek teljes névsora a ref. lelkészi hivatalhoz át nem tétetik.

4. A bentlakó protestáns növendékek heti egy vallástani óra látogatásától és istentiszteletünk gyakorlásától következetesen visszatartatnak.

Közgyűlésünk mély megdöbbenéssel értesül e sérelmekről s kéri az egyházkerületi közgyűlést, hogy a szenvedett sérelem orvoslását a maga egész erkölcsi súlyának latbavetésével követelje s utasítja az esperesi hivalt, hogy külön is tegyen felterjesztést.

47. Olvastatott az egeri egyháznak a „Gusztáv Adolf egyesület evangéliumi Szövetség“-hez intézett azon kérvénye, melyben templomának építéséhez segélyt kér.

Közgyűlésünk az egeri egyház kérvényét a legmelegbben ajánlja a főtiszt. kerület és konvent atyai szeretetébe.

48. Az egeri egyháznak a főtiszt. és mélt. konventhez templom építésére országos gyűjtés engedélyezése iránt felterjesztett kérvénye

esperesnek azzal a kéréssel adatik ki, hogy azt a főtiszt. püspök ur útján a főtiszt. és mélt. konvent elnökségéhez fölterjeszteni sziveskedjék.

49. Az egerlövői egyház presbitériuma az 1500 K költségbe kerülő templom- és toronyjavítás költségvetés szerinti foganatosítására kér engedélyt s a kivetés olyképen való helybenhagyását kéri, hogy a tanítató szülék által 1909. év szeptemberében befizetett tandíj összegét az építés költségeinek fedezésére felhasznál-

hassák, ugy azonban, hogy az időközben nyert adósegély folytán feleslegessé vált tandíjat a személyenkénti 2 koronás kivetésnek szeptember hónapban befolyó összegéből téríthessék vissza.

Közgyűlés az építkezés foganatosítására engedélyt ad, a kivetési kulcsot helybenhagyja, — a tanítató szülék által befizetett tandíj összegének időszerinti felhasználására engedélyt ad, ugy, hogy az csak a kivetésből befolyó összegből téríttessék, illetve tartassék vissza.

50. A magyar ref. énekvezérek egyesülete 10 kor. állandó évi segélyért folyamodik.

Tekintve a kulturális cél fontosságát, melynek érdekében az egyesület megalakult, közgyűlésünk egyszersmindenkorra 30 koronát ad az egyesület céljaira az 1911. év költségvetésének terhére; ez összegnek az 1911. év költségvetésébe való beállítására egyidejűleg a pénztárnok és számvevőszék utasíttatnak.

51. Olvastatott Édes Ábrahám sályi lelkész kérvénye, melyben segédlelkész tartására 1000 kor. segélyt kér.

A kérvény fölterjesztetik a főtiszt. egyházkerület útján a főt. és mélt. konventhez; egyidejűleg Édes Ábrahám káplántartási jogosultsága újlag kimondatik.

52. A poroszlói ujonnan szervezett „Ref. Egyházi Énekkar“-nak a poroszlói egyház presbitériuma által már jóváhagyott alapszabályai

jóváhagyatnak.

53. A poroszlói egyház presbitériuma a Kálvin esztendejének emlékére a régi magtáralapból 2000 koronát „Kálvin-alap“ czimen külön szakított, azon céllal, hogy ez az összeg kamataival együtt tőkésíttessék az egyházmegye felügyelete mellett és száz év múlva ez összeg kamataiból fedeztessék a poroszlói egyházban az utódoknak egyházi közterhe; és pedig elsősorban az egyházi hivatalno-

kok fizetése, aztán pedig az egyházi közszükségletek, épületfenntartások terhe s más jótékony czélok szolgálata.

Közgyűlésünk jól eső örömmel veszi tudomásul a poroszlói presbitérium határozatát, melylyel Kálvin nevének örök emléket állít, a határozatot megerősíti és az alapítványnak a vagyonleltár megfelelő rovatába való bevezetését — az ellenőrzés gyakorolhatása szempontjából — elrendeli.

54. A cserépfalvi egyház — beterjesztett költségvetése kapcsán — arra kér engedélyt, hogy 18.000 koronát haladó tőkéből 2262 koronát elvonhasson diszes templomkerítés építésére.

Közgyűlésünk mérlegelve a cserépfalvi egyház közönségének azon eléggé nem méltányolható dicséretes buzgótságát, melylyel a templomépítést keresztülvitte, a nélkül, hogy azon czélból felhasználásra készen álló tőkéből csak egy fillért is felhasznált volna, a beterjesztett költségvetés alapján felépítendő templom kerítés költségeinek fedezésére megengedi a 2262 koronának a tőkéből való elvonását.

55. Olvastatott Tóth Sándorné mályii lakos kérvénye, melyben panaszolván, hogy Kis Istvánné mályii lakos által a mályii egyház részére még az 1892-ik évben szóbeli végrendelet útján hagyományozott 20 koronát Takács József végrendeleti végrehajtó ez ideig sem fizette be az egyház pénztárába, holott a róm. kath. egyház részére hagyományozott ugyanilyen összeg már 1894-ben be lett fizetve: kéri az összegnek az egyház részére való behajtását szorgalmazni

A mennyiben az ügyet minden oldalról felvilágosító tény-körülmények nem állanak közgyűlésünk rendelkezésére, az ügy kiadatik dr. Kérészy Barna egyházmegyei tb. ügyésznek, — jelentéstétel s esetleges végrehajtás végett.

56. Az alsózsolczai egyház az ujonnan szervezendő 3-ik iskola tervét és költségvetését, valamint a kivetési kulcsot megerősíteni s átmenetileg engedélyezni kéri, hogy míg a hivek a kivetendő rendkívüli adót befizethetik, az egyház tőkepénzéből 6, esetleg 7 ezer koronát felhasználhassanak.

Egyházmegyei közgyűlés a bemutatott tervet és költségvetést megerősíti, az építkezéshez szükséges 14.000 korona rendkívüli egyházi adó kivetését a csatolt jegyzőkönyvi kivonatokban meghatározott adókulcs alapján jóváhagyja és amennyiben az egyház tőkepénze nem alapítvány természetű, megengedi, hogy a folyamatban levő építkezési költségek fedezetére 4—5 évi időtartamra az egyház tőkepénzéből 6, esetleg 7 ezer koronát kölcsönvehetnek.

57. Egyházmegyei számvevőszék betérjeszti egyházmegyénk 1910. évi költségvetését.

Egyházmegyei közgyűlés a betérjesztett javaslat és a történt felszólalás alapján az 1910-ik évi költségvetést a következőleg állapítja meg:

I. Fedezet. Régi államsegély 1280.—, új államsegély 2622·87, saját tőkénk után 4% kamat 2297·62, késedelmi kamat 302·81, pénztári maradvány 984·18, összesen 7487·48 K.

II. Szükséglet. Segélyekre 280 —, esperesi hivatal részére 300 —, lelkészi főjegyző 100 —, lelkészi aljegyző 100 —, ügyész 100 —, pénztárnok 600 —, tanügyi bizottság elnökének 100 —, egyházlátogatóság 750.—, iskolalátogatóság 360.—, egyházkerületi képviselő 320.—, számvevőszéki ülésekre 160 —, számvevőszéki előadók 300 —, egyházkerületi gyűléstartási alapra 100.—, egyházmegyei gyűléstartás 1100.—, egyházkerületi névkönyv 66.—, egyházmegyei jegyzőkönyv 175.—, egyházmegyei nyomtatványok 250.—, supplicatio váltság lelkészekért 172.—, supplicatio váltság egyházakért 440.—, lelkészértekezletnek pályadíjra 50.—, esperesi szolgál

30.—, tanítói egyesület részére pályadíjjal 50.—, Protestáns irodalmi társaság évi díja 10.—, vegyesekre 100.—, Mályi egyház részére rendkívüli segély 160.—, tanítóképviselek fuvardijára 100.—, összesen 6276.— K.

Pénztári maradvány 1211.— K.

58. Olvastatott az egyházmegyei számvevőszék 1910. évi április 26-ik napján tartott ülésének jegyzőkönyve az egyházmegyei pénztár *vagyoni állására* vonatkozólag:

Egyházmegyei közgyűlés a számvevőszék jegyzőkönyve alapján tudomásul veszi s a maga részéről is megállapítja, hogy az egyházmegyei pénztár vagyoni állása 1909. évi december 31-én, — illetőleg az egyházmegyei számadások idején a következő:

I. Egyházmegyei közigazgatási pénztár: a) Kötvényen 29837·15, b) 2 db. Takarékegyesületi részvény 1000.—, c) Hitelintézetnél elhelyezve 21231·26, d) Kamatkövetelésben 302·81. Összesen: 52371·22 K.

II. Édes Albert alap: a) Kötvényen 2666.—, b) Hitelintézetnél elhelyezve 2706·17. Összesen: 5372·17 K.

III. Egyházmegyei gyámügyi alap: a) Kötvényen 2000·36, b) Hitelintézetnél elhelyezve 4100·64. Összesen: 6101.— K.

IV. Lelkészszerkezleti alap: 234·48 K.

V. Egyházkerületi gyűléstartási alap: 100.—. Összesen: 64.177·87 K.

59. Olvastatott az egyházmegyei számvevőszéknek 1910. évi április hó 26-án tartott üléséről felvett jegyzőkönyv 8. pontja, a melyben múlt évi őszi közgyűlésünk jegyzőkönyvének 27. pontjában nyert utasítás folytán javaslatot tesz a tanítói egyesület azon kérésének teljesíthetőségéről, hogy az egyházmegye által választott tanítóképviselek az egyházmegye részéről fuvar- és napidíjban részesíttessenek:

Egyházmegyei közgyűlés a számvevőszék javaslata alapján kimondja s határozatul hozza, hogy az egyház-

megye által megválasztott tanító képviselőknek az egyházmegyei gyűlések alkalmával felmerült fuvardijait az egyházmegye viseli s azokat egyszersmindenkorra az egyházmegyei pénztárból kiutalja.

60. Olvastatott az egyházmegyei számvevőszéknek mult évi őszi közgyűlésünk 17 jkvi pontjában nyert utasítás folytán, a mályii leányegyház részére kiutalható segély összegének mérvére nézve beadott javaslata:

Egyházmegyei közgyűlés a számvevőszék javaslata alapján a mályii leányegyház részére 160 korona rendkívüli segélyt szavaz meg, azzal a határozott utasítással, hogy ez összegből, mint legeminensebb szükségletük, az iskola udvarán felállítandó kut csinálásának a költsége fedeztessék.

61. Olvastatott az egyházmegyei számvevőszéknek javaslata a szükösi tárból való segélyezés beszüntetése iránt.

Egyházmegyei közgyűlés a számvevőszék javaslata alapján, a szükösi tárból való segélynek a kiosztását azon okból, mert az e czimen való segélyezés beszüntetése iránt az egyházkerület már határozott, szintén beszünteti.

62. Olvastatott az egyházmegyei számvevőszék javaslata az esperesi iratszekrény beszerzése tárgyában.

Egyházmegyei közgyűlés, a számvevőszék javaslata alapján, felhatalmazza az esperest, hogy az egyes egyházakra vonatkozó iratok elhelyezésére alkalmas szekrényt 100 koronát meg nem haladó költséggel beszeresse.

63. A számvevőszék előterjesztése alapján

a borsodgeszti, bőcsi, bükkaranyosi, cserépfalusi, egri, egerlövői, felsőábrányi, geleji, hejőbábai, hejőcsabai, bükkzsérczi, diósgyőr-vasgyári, dorogmai, emödi, hejő-

papii, hevesi, mezőnagy Mihályi, miskolczi, sajkókeresztúri, vattai, igriczii, kisgyőri, kistokaji, ládházai, mályii, nyéki, maklári, andornaki, mezőcsáti, mezőkeresztési, noszvaji, ónodi, poroszlói, tibolddaróczi egyházak, illetve leányegyházak számadásai jóváhagyatnak és a gondnokok az 1909-ik évi számadások felelőssége alól felmentetnek.

64. A számvevőszék előterjesztése alapján az alábbi egyházak számadásai a következő módosítással hagyatnak jóvá:

1. *Alsózsolca*: helyesbitett kiadás 1765·61 K, pénztári maradvány: 473·80 K.

2. *Ároktő*: egyházi pénztárnál helyesbitett kiadás: 1270·02 K. Pénztári maradvány: 457·13 K. Iskola vagyoni állása: 651·12 K.

3. *Átány*: helyesbitett kiadás: 3025·94, pénztári maradvány: 572·36 K.

4. *Borsodharsány*: Iskolánál helyesbiteti kiadás: 95·14 K, pénztári maradvány: 53·37 K.

5. *Hejőszalonta*: helyesbitett kiadás: 524·06 K, pénztári maradvány: 28·27 K.

7. *Nemesbikk*: helyesbitett kiadás: 2513·—, pénztári maradvány: 1293·91 K.

7. *Tiszaoszlár*: helyesbitett bevétel: 4273·95 K, helyesbitett kiadás: 3810·33 K, pénztári maradvány marad.

8. *Ujlőrinczfalva*: helyesbitett kiadás: 1478·11 K, pénztári maradvány: 98·46 K.

65. A diósgyőri egyház számadása újabb átvizsgálás

véggett visszaadatik a számvevőszéknek, újabb jelentéstétel véggett.

66. Minthogy a számvevőszék jelentése szerint a cserépfalusi egyház számadásában a tanítói fizetések címén a hivektől beszedett összegekről semmiféle elszámolás nem történt,

a cserépfalusi egyház előljárósága utasíttatik, hogy a jelzett összegekről szóló számadását őszi közgyűlésünkhöz terjessze be.

67. Számvevőszék jelentése szerint a sályi egyház nem terjesztvén be számadását,

esperes felkéretik, hogy a sályi egyházat számadásának f. évi június 1-ig való beterjesztésére hívja fel.

68. A számvevőszék előterjesztéseiből arról győződve meg egyházmegyei közgyűlésünk, hogy a legtöbb egyház hiányosan felszerelve terjeszti be számadásait, mely körülmény a vizsgálat teljesítésének megnehezítésére szolgál,

közgyűlésünk kimondja, hogy a lelkészek a számadások felszerelése tárgyában 1909. évi tavaszi közgyűlésünkön hozott határozatunkat kellő figyelemben tartani s magokat szorosan ahhoz tartani, fegyelmi eljárás terhe alatt, kötelesek.

69. Olvastatott Ágoston Sándor kegydíjas lelkésznek kérvénye, melyben a Főtiszteletű Egyházkerület által egyházmegyei pénztárunk terhére megállapított évi 300 kor. kegydíjből a felesége és gyermeke részére 1891-től kiszolgáltatott összeget a maga kezéhez kéri utalni.

Miután a kegydíj nem kizárólag Ágoston Sándornak, hanem neki és családjának lett megállapítva s miután a Főtiszteletű Egyházkerület által egyházmegyei pénztárunk terhére megállapított összeg, részint Ágoston Sándor kezéhez, részint felesége és gyermeke részére teljes összegben kiutaltatott; közgyűlés Ágoston Sándort kérelmével elutasítja, ellenben méltányolva az ő szűk anyagi viszonyait, egyszersmindenkorra 50 K rendkívüli segílyt szavaz meg részére, mely összeget Ágoston Sándor nyugtája ellenében az egyházmegyei pénztárból kiutalja.

70. Olvastatott a miskolczi járás főszolgabirájának átirata, a Kopcsó Mihályné és Nagy Simon mályii tanító között felmerült kuthasználati ügyben.

Egyházmegyei közgyűlés a miskolczi járás főszolgabirájának jelentését tudomásul veszi.

71. Olvastatott Nagy Simon mályii ref. tanító kérvénye, melyben a több évről hátralékban levő párbért és tandíjat az adócsökkentési alapból megtéríteni kéri.

Egyházmegye utasítja nevezett tanitót, hogy a hátraléki kimutatást közölje az esperesi hivatallal, amely azután a kimutatást megerősítve, keresse meg a közigazgatási hatóságokat a hátralékok behajtása iránt.

72. Szabó Bertalan hejőpapii lelkész egyházmegyei közgyűlés határozatát kéri arra vonatkozólag, hogy a lelkész és tanító követelheti-e az egyházon a behajthatatlannak nyilvánított párbérhátralékot.

Miután közgyűlésünk a kérvény hiányos felszerelése miatt nincs abban a helyzetben, hogy a kért irányban határozhatna; a kérvény visszaadása mellett fölhívja tehát kérelmező lelkészt, hogy amennyiben a határozathozatalhoz továbbra is ragaszkodnék, kérvényét a vonatkozó díjlevelekkel felszerelve, őszi közgyűlésünkhöz adja be.

73. Olvastatott Tokaji Nagy Lajos felsőábrányi lelkész kérvénye, melyben a káplán-tartási segélynek felemelését célzó kérvényét az egyetemes Konventhez felterjeszteni kéri.

Jóllehet nevezett lelkész a részére már megállapított 500 korona káplántartási segélyen felül nagyobb segélyre nem számíthat; kérvénye a főtiszt. egyházkerület útján a Nagyméltóságu Konventhez fölterjesztetik.

74. Bogdány József sajkókereszturi lelkész felolvasott kérvényében betegsége miatt az iskola körlátogatói tisztség alóli felmentését kérelmezi.

Ezzel kapcsolatban Halászy József tanügyi elnök bejelenti, hogy Gaál Ferencz poroszlói lelkész szintén betegsége miatt nem tehet eleget az iskola körlátogatói tisztségének, miért is e tisztség alól őt is felmenteni kéri.

A közgyűlés Bogdány József és Gaál Ferencz lelkészeket az iskola körlátogatói tisztség alól felmenti s helyettük Vajda Sándor valki és Szabó József nagymihályi lelkészeket küldi ki.

75. Olvastatott a sajókereszturi egyháznak kérvénye, melyben az 1908. évi $3\frac{1}{2}\%$ -os lelkész nyugdíjintézeti hátralékos tagsági díjat az egyházkerületi szükösi tárba 1908. évben beszolgáltatott 225 K lelkészi javadalomból visszatéríteni kéri.

Egyházmegyei közgyűlés a sajókereszturi egyház kérvényét a Főtiszteletű Egyházkerületi közgyűléshez pártolólág felterjeszti.

76. A mályii egyház az elavult egyházi pincze eladása tárgyában létrejött adásvevési szerződés jóváhagyását kéri.

Egyházmegyei közgyűlés a mályii ref. egyház tulajdonát képező pincze eladása tárgyában 1910. évi márczius hóban létrejött, adásvevési szerződést jóváhagyja, azzal az utasítással, hogy a befolyandó 250 K eladási árnak csupán kamatai használhatók fel az egyház céljaira, — ellenben maga a tőke elidegeníthetetlen egyházi alapként kezelendő.

77. A ládházai és mályii egyházak az új egyházi adózás alapján összeállított lelkészi és tanítói díjlevelet megerősítés végett beterjesztik.

Miután egyházmegyei közgyűlés a régi díjlevél beterjesztésének az elmulasztása miatt nem győződhetik meg arról, vajjon nincs-e díjlevélcsonkítás, a kérvény visszaadása mellett utasítja az egyházat, hogy a tandíjváltás ügyének az állam által való elintézése után kérvényét a régi díjlevéllel felszerelve, újjolag terjessze fel.

78. A hejőszalontai egyház iskolája tetőzetének ujitása végett 1500 korona kölcsönt akar felvenni, annak engedélyezését és a kivetési kulcs megerősítését kéri.

Egyházmegyei közgyűlés a kért 1500 korona kölcsön fölvetelét engedélyezi, a kivetési kulcsot megerősíti, de azzal az utasítással, hogy a kivetési kulcs alapján befolyt összeg a felveendő kölcsön törlesztésére fordítandó.

79. Az ónodi egyház gondnoka jóváhagyás végett beterjeszti a Gáspár Józseffel szemben fennálló s telekkönyvileg biztosított magtári követelés telekkönyvi törléséhez alkalmas engedélyt.

Ugyanezen egyház az eddigi faiskolakert eladása tárgyában létrejött adásvételi szerződés jóváhagyását kéri.

Egyházmegyei közgyűlés úgy a törlési engedélyt, mint az említett adásvevési szerződést jóváhagyja.

80. Olvastatott az ónodi egyház előljáróságának jelentése, mely szerint második iskolát és tanítói állást akarván szervezni 4000 korona költséggel, a kérvényben megjelölt kivetési kulcs megerősítését kérelmezi.

Miután a kérvényhez a presbitérium határozata csatolva nincs, a kérvény összes mellékleteivel együtt a lelkésznek visszaadatik, azzal az utasítással, hogy a hiány pótlásával kiegészített kérvényt az esperesi hivatalhoz terjessze be. Egyházmegyei közgyűlés az esperesi hivatal felhatalmazza, hogy a mennyiben aggálya nincs, a hozzá eként felterjesztett kérvényben meghatározott kivetési kulcsot jóváhagyja.

81. A tiszapalkonyai egyház a második iskola céljaira vásárolt új ház biztosítási kötvényét beterjeszti és utasítást kér, hogy e biztosítást fentartsa-e, vagy pedig csatlakozzék az egyházkerület egyetemére nézve fennálló kötelező biztosításhoz.

Egyházmegyei közgyűlés a beterjesztett biztosítási kötvényt fentartandónak mondja ki.

82. A tiszapalkonyai egyház a vásárolt iskolai telek adásvételi szerződésének jóváhagyását kérelmezi.

Miután a vétel az egyház érdekében előnyös, az adásvételi szerződést az egyházmegye jóváhagyja

83. A tiszapalkonyai ref. egyház az ujonnan szervezendő II-ik tanítói állás díjlevelének jóváhagyását kéri.

Közgyűlésünk a beterjesztett díjlevelet jóváhagyja s végleges megerősítés végett a főtiszteletű Egyházkerületi közgyűléshez felterjeszti.

84. A tiszapalkonyai egyház az államépítészeti hivatal által jóváhagyott és bemutatott iskolai tervet és költségvetést jóváhagyás végett bemutatja.

Egyházmegyei közgyűlés a bemutatott iskolai tervet és költségvetést az államépítészeti hivatal által eszközölt javításokkal jóváhagyja s az építkezés megkezdésére az engedélyt megadja.

85. Fűry Gyula poroszlói kántortanító az eltávozás által megürült második kántori állás teendői ideiglenes végzésének kötelezettsége alól kéri magát, betegeskedésére való hivatkozással, felmenteni, szemben az egyháztanácsnak őt kötelező határozatával.

Miután közgyűlésünk a poroszlói lelkész felszólalásából arról értesült, hogy az állás időközben betöltetett, a kérés felett napirendre tér.

86. Olvastatott a mezőkeresztesi egyház presbitériumának kérvénye, a Szabó Gyula eltávozásával megüresült ötödik tanítói állás megszüntetése tárgyában.

Közgyűlésünk, amennyiben a mezőkeresztesi egyház kérését sem a tankötelesek számának csökkenése, sem az egyház anyagi helyzete nem indokolja: az egyházat kérésével elutasítja és kötelezi a tanítói állás betöltésére

87. A bükkzsérczi 3 példányban beterjesztett tanítói díjlevél

megeősítettik s illetve a főtiszteletű egyházkerületi közgyűléshez jóváhagyás végett felterjesztetik.

88. A bükkzsérczi egyház templomának 3300 K költséggel leendő külső és belső javítására, a templom padjának újra festésére, karának biztosítására kér engedélyt olyformán, hogy az összesen 3300 K szükségletet az egyházkerületi pénztártól felvett kölcsönnel fedeznék, a visszafizetés pedig a következő kulcs alapján eszközölt kivetéssel történék: Minden 20 évet betöltött keresetképes egyháztag 2 koronát, a családfentartók pedig egyenes állami adójuknak 10°/o-át fizetik.

Közgyűlésünk az építkezések foganatosítására engedélyt adván, a kivetési kulcsot is megerősíti.

89. A diósgyőri egyház presbitériuma jelenti, hogy a mult 1909. év folyamán, olyan időben már, a midőn a gyűlés elé előzetes jóváhagyást kérendő, nem fordulhatott, az idő viszontagságai által megrongált templomát presbitériumi és közgyűlési egyhangu hozzájárulás mellett 14 ezer korona költséggel kijavította. A költségek fedezésére történt kivetés kulcsa a következő: I: 50, II: 40, III: 30, IV: 20 korona 1910. január 1-től számitandó 6°/o-os kamataival, mely kivetett összegnek a folyó évben való teljes befizetésére remény van. Kéri ezen jelentésének tudomásul vételét.

Tudomásul vétetik.

90. A noszvaji egyház parochiájának, tanítói lakának s a tanítói melléképületeknek 3378 korona költséggel való újra fedésére s az ehhez szükséges összeg föld- és házosztályadó alapján történő kivetés útján leendő beszerzésére kér engedélyt, illetve jóváhagyást.

Közgyűlésünk a bemutatott költségvetés alapján történő építkezésre engedélyt ad, a kivetési kulcsot megerősíti.

91. Olvastatott az egyházlátogatási jegyzőkönyvből az átányi presbiteriumnak azon kérése, hogy a lelkési nyugdíjintézet javára az egyházra kivetett 80 korona fizetési kötelezettsége alól felmentessék.

Az átányi egyház presbitériuma az E T. VII. t.-cz. 26. §. 3. p. alapján kérésével elutasittatik.

92. Ugyancsak az átányi egyház 2 segédlelkész alkalmazását kéri.

Közgyűlésünk, a mennyiben az átányi egyházban felmerülő lelkési szolgálat ellátására elégségesnek tartja egy segédlelkész alkalmazását, az átányi egyház presbitériumát kérésével elutasítja, annyival is inkább, mert alkalmazható segédlelkész egyházmegyénk kebelében nem működik.

93. A kir. tanfelügyelőségnek az esperesi hivatalhoz érkezett azon átirata alapján, hogy Nagy Simon mályii előkészítő tanító iskoláját elhanyagolja,

közgyűlésünk, a komoly következményekre való hivatkozással, figyelmezteti Nagy Simon mályii előkészítő tanítót hivatali kötelességének hű teljesítésére; egyszermind fegyelmi eljárás terhe alatt a szerdai nap délelőttjén való tanításra is kötelezi.

94. Az egyházlátogatóság jegyzőkönyvéből olvastatik, hogy a noszvaji egyház részére adományozott egyik temetőhely adományozója, Szepessy Józsefné, baptistává lett; kérdi az egyház előjárósága, hogy — a mennyiben az adományozó levél határozottan kiköti, hogy abba a temetőbe csak református vallásuak temethetők, — Szepessy Józsefné, elhalálózása esetén eltemethető-e abba a temetőbe.

Közgyűlésünk tekintettel arra, hogy az adományozó a saját személyére nézve azon kikötést tette, hogy elhalálózása esetén oda temettessék, ezen rendelkezéshez képest, bár sajnálattal értesül róla, hogy ősei hitét

elhagyta, az ő személyére nézve kivételt kíván tenni, de más, nem református felekezetünkhöz tartozó halottat abban a temetőben az adománylevél tilalma miatt eltemetni nem enged.

95. Közhirdetésre

Mályi, Hejőbába és Hejőszalonta ajánltnak.

96. A Miskolczon május hó 19-én s 20-án tartandó egyház-kerületi gyűlésre

elnökség mellett idb Sólyom Gyula és Bodolay István egyházi tanácsbírák, Tóth Béla egyházi aljegyző, póttagul Szalóczy Pál tanácsbíró; Bónis Bertalan és Huszty Béla világi tanácsbírák és dr. Kérészy Barna világi főjegyző küldetnek ki.

97. Őszi egyházmegyei gyűlésünk helyéül

Cserépfalu állapittatik meg.

98. Közgyűlés szavazást rendel el

egy lelkészi tanácsbírói és a lelkészi főjegyzői állásra.

99. Mindezen jegyzőkönyvi pontokat

hitelesítették

Miskolczon, 1910. évi április hó 28-án

Dr. Tüdös István esperes, id. Sólyom Gyula, Halászy József és Huszty Béla tanácsbírák.

Jegyzették:

Tóth Béla egyházmegyei aljegyző: 1—26; 31—55; 63—68; 85; 87—98.

Dr. Kérészy Barna világi főjegyző: 27—30; 56—62; 69—84; 86. pontokat.

TARTALOMJEGYZÉK.

I. Rendkívüli gyűlés.

1. Gyűlés megnyitása.
2. Az elmaradt tagok mulasztása igazoltnak vétetik.
3. Szavazás elrendeltetik az esperesi állásra.
4. Hitelesítés.

II. Rendes gyűlés.

Gyűlés megalakulása.

1. Gyűlés megnyitása.
2. Az esperesi állásra adott szavazatok felbontásáról szóló jegyzőkönyv.
3. Az esberes beiktatása tartamára a gyűlés felfüggesztetik.
4. Esperesi beiktatási ünnepély.
5. A gyűlés újból megkezdi tanácskozását.
6. Pappszász Lajos indítványa, hogy Bodolay István imádsága, Tóth Béla üdvözlő beszéde, dr. Tüdös István esperesi székfoglaló beszéde a jegyzőkönyvbe vétessék.
7. Esperesi jelentés.
8. Báró Vay Elemér üdvözlése főispánná történt kineveztetése alkalmából.
9. Dr. Kun Bertalan püspököt üdvözli az egyházmegye.
10. Id. Sólyom Gyulát szeretettel marasztalja az egyházmegye minden állásában s ő a kérést teljesíti.
11. Nagy Ignác esperes emlékének megörökítése.
12. Bódogh Tamás emódi lelkész emlékének megörökítése.
13. Mindszenti Imre ároktői lelkész emlékének megörökítése.
14. Zarándy István bükkaranyosi tanító emlékének megörökítése.
15. A gömöri egyházmegyének köszönet részvétnyilatkozatáért.
16. Kerekes Zsigmond maklári lelkész igazolatlanul maradván el a gyűlésről, 4 K büntetésben marasztaltatik el.

17. Molnár Gyula bükkzsérci,
18. Tóth Béla miskolci,
19. Nagy Lajos emődi,
20. Szabó András mezőkeresztesi lelkészszé választása megerősítettik.
21. Batta József cserépfalusi tanító választása megerősítettik.
22. Batta József cserépfalusi tanító esküt tesz.
23. László Sándor, Dávid Károly, Novák Lajos és Kerekes Kálmán s.-lelkészekül bekebelezettek.
24. Illyés János főjegyzői állásáról lemond s lemondása elfogadtatik.
25. Segélyosztó bizottság jegyzőkönyve.
26. Vélemény az egyházkerületi „Szabályrendelet gyűjteményre“.
27. Közalapi bizottság jegyzőkönyve.
28. Egyházmegyei számvevőszéki jegyzőkönyv s Sólyom Gyula pénztárnok felmentése.
29. özv. Nagy Ignácné kérvénye teljesítettik a kegyév engedélyezésére, Nagy Lajos kérése elutasítottik.
30. Lelkeszi nyugdíjbizottsági jegyzőköny.
31. Mályii leányegyház segélykérése a számvevőszék jelentése alapján intéztetik el.
32. Ujlőrinczfalva presbitériuma tagjainak száma hatban állapítottatik meg.
33. Ujlőrinczfalva engedélyt nyer kisebb építkezésre.
34. Ujlőrinczfalva tanítói állás rendszeresítésére elvi engedélyt nyer.
35. Ujlőrinczfalva 1200 K domesztikai egyszersmindenkori segély kérésével őszi gyűlésre utasítottik.
36. Ujlőrinczfalva iskola építésre anyagi támogatást kér.
37. Ujlőrinczfalva egyházkerületi segély kérvénye őszi közgyűlésre utasítottik.
38. Ujlőrinczfalva egyházmegyei mérnöki állás szervezésére vonatkozó javaslata elvették.
39. Ujlőrinczfalva utasítottik földjei mesgyéjének rendezésére.
40. Ujlőrinczfalvai lelkész kérése egyházának missziói egyházzá alakítása érdekében őszi gyűlésre halasztatik.
41. Szalóczy Pál fia felvétetik a sárospataki tápintézeti helyre.
42. Halászy József leánykája felvétetik a miskolci leányiskolai alapítványi helyre, Kenyeressy Károly kérése elutasítottik.
43. Tóth István egri lelkész missziói jelentése.
44. Hevesvármegyének köszönet az egri egyház templomára adott 10.000 koronáért.
45. Dr. Darányi Ignác volt földmivelésügyi miniszternek köszönet az egri templomra adott kedvezményes áru épületfákért.
46. Egri egyház vallássérelmi panasza.
47. Egri egyház segélykérvénye a Gusztáv-Adolf egyesülethez.

48. Egri egyház kérvénye országos könyöradomány gyűjtésére szóló engedélyért.
49. Egerlövői egyház kérése templom- és toronyjavítás ügyében teljesítettik.
50. Ref. énekvezérek egyesülete egyszersmindenkorra 30 kor.-t kap.
51. Édes Ábrahám káplántartási segélykérvénye pártolólág terjesztetik fel.
52. Poroszlói egyházi énekkar alapszabálya megerősítést nyer.
53. Poroszlói egyház elismeréssel tüntetik ki „Kálvin-alap“-jának megteremtéséért.
54. Cserépfalusi egyház engedélyt nyer templomkerítés készítésére.
55. Tóth Sándorné kérvénye Kis Istvánné hagyatéka ügyében az egyházmegyei ügyésznek adatik ki.
56. Alsószolczi egyház iskolaépítési terve, költségvetése elfogadtatik, a kivetési kulcsa jóváhagyatik, a kölcsöne engedélyeztetik.
57. Egyházmegyei 1910-ik évi költségvetés.
58. Egyházmegyei vagyoni állapot kimutatása 1909-ről.
59. Számvevőszéki javaslat a tanítóképviselők fuvardija ügyében.
60. Számvevőszék javaslata a mályii egyház támogatása ügyében.
61. Számvevőszék javaslata a szükösi tárból való segélyezés ügyében.
62. Számvevőszéki javaslat esperesi irattárszekerény vételére.
63. Számvevőszéki javaslat az egyházak számadásai ügyében.
64. Számvevőszéki javaslat a helyesbített egyházi számadásokra.
65. Diósgyőr számadásáról őszi gyűlésre teendő jelentés.
66. Cserépfalusi egyház őszi gyűlésre jelentést tartozik tenni a tanítói fizetések címén beszédett összegek számadásáról.
67. Sály számadásáról őszi gyűlésre teendő jelentés.
68. Lelkészek fegyelmi eljárás terhe alatt utasítatnak a számadásoknak megfelelő felszerelésére.
69. Ágoston Sándor kegydíjas lelkész elutasítatik kérésével, de 50 K egyszersmindenkori segélyt kap.
70. Mályii egyház kutígye.
71. Nagy Simon mályii tanító hátrálékos követelése tárgyában rendes eljárásra utasítatik.
72. Hejőpapi egyház kérvénye behajthatatlan adók tárgyában őszi gyűlésre halasztatik.
73. Tokaji Nagy Lajos felsőábrányi lelkész kérvénye káplántartási ügyben felterjesztetik a kerületi közgyűléshez.
74. Bogdány József és Gál Ferenc helyett Vajda Sándor és Szabó József az iskolai körlátogató lelkészek.
75. Sajókereszturi egyház kérvénye a szükösi tárból való visszatérítés ügyében, felterjesztetik a kerületi közgyűléshez pártolólág.
76. Mályii egyház pinczéjének eladása jóváhagyatik.

77. Ládházai és mályii díjlevelek visszaadatnak.
78. Hejőszalontai egyház iskolai építkezéséhez engedélyt nyer.
79. Ónodi egyház törlési engedélyt nyer és adásvételi szerződése megerősítettik.
80. Ónodi egyház iskolai terve, költségvetése újabb eljárás alá vettetik.
81. Tiszapalkonyai egyház a szerzett új ház tűzbiztosítását a régi intézetnél tarthatja.
82. Tiszapalkonyai egyház iskolai adásvételi szerződése megerősítettik.
83. Tiszapalkonyai egyház 2-ik tanítói állásának díjlevele megerősítést nyer.
84. Tiszapalkonyai egyház iskolai terve, költségvetése megerősítettik.
85. Fűr Gyula poroszlói kántor-tanító kérése felett napirendre térés.
86. Mezőkeresztesi egyház kérése az 5-ik tanítói állás ügyében elutasítottik.
87. Bükkzsérczi tanítói díjlevél megerősítettik.
88. Bükkzsérczi egyház engedélyt nyer templomjavításra, kölcsönvételre.
89. Diósgyőri egyház jelentése templomjavítási munkálatairól.
90. Noszvaji egyház engedélyt nyer építkezések végzésére.
91. Átányi egyház elutasítottik azzal a kérésével, hogy a lelkészi nyugdíjintézeti fentartási járulékot ne fizesse.
92. Átányi egyház kérése második s. lelkész berendelése ügyében nem teljesítettik.
93. Nagy Simon mályii előkönyörgő tanító kötelességeinek hűséges teljesítésére s a szerdai délelőttökön való tanításra utasítottik.
94. Szepessy Józsefné noszvaji lakos temetkezési jogának elismerése.
95. Közhirdetésre ajánlatnak Mályi, Hejőbába és Hejőszalonta.
96. Egyházkerületi gyűlésre kiküldöttek nevei.
97. Őszi egyházmegyei gyűlés Cserépfaluban lesz.
98. Szavazás elrendelése tanácsbírói és főjegyzői állásra.
99. Jegyzőkönyvi pontok hitelesítése.